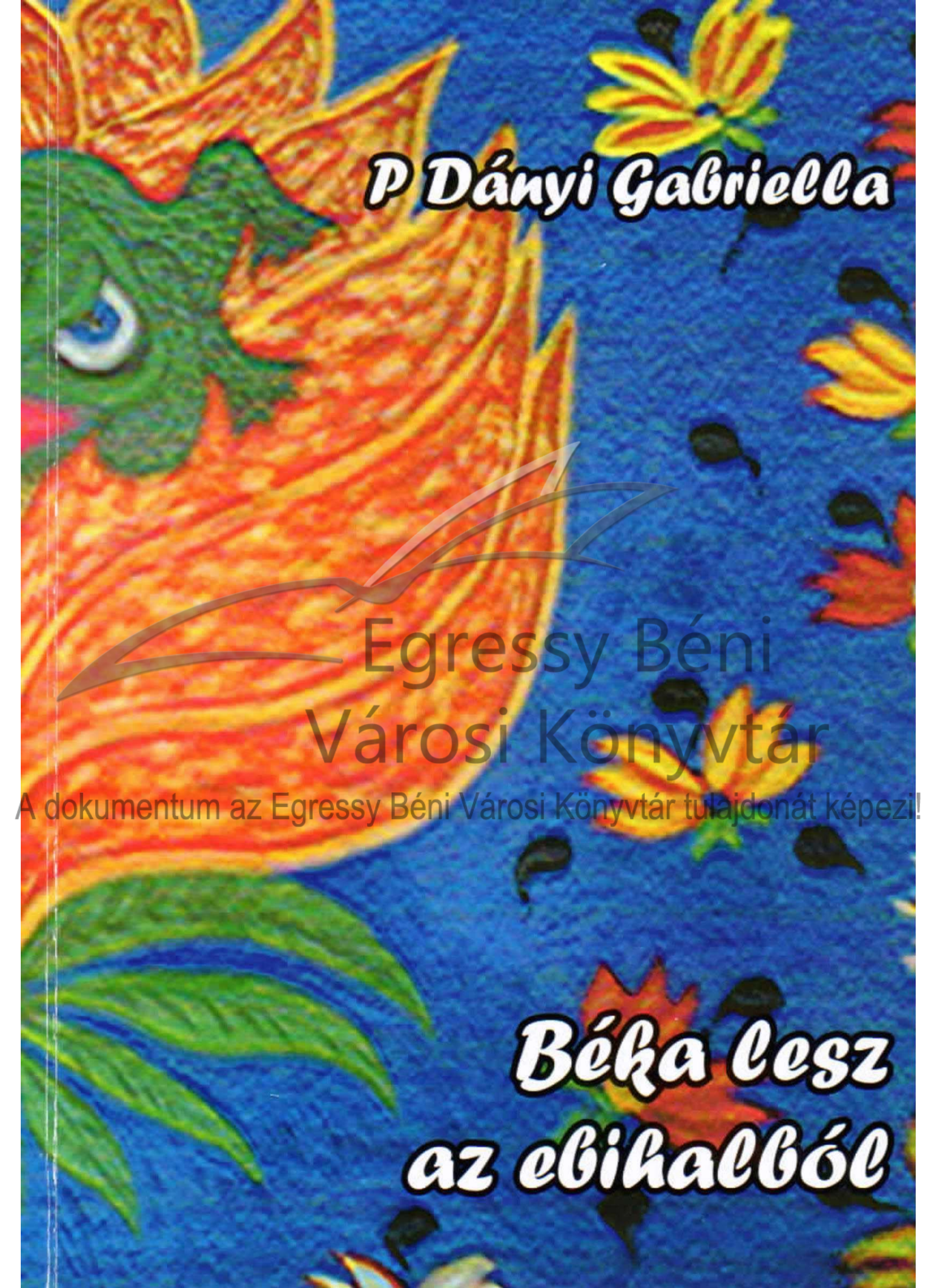

P Dányi Gabriella

Egressy Béni
Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

**Béka lesz
az elihaltból**

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

P Dányi Gabriella

Béka lesz az elihaltból

Egressy Béni
Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Legyen ez a válogatás, fényből tépett virág Apám emlékének, mosoly a Fiamnak és Keresztlányomnak, akinek iker Babái hozták elő újra gyermeki lényemet. Ajánlom családom minden tagjának és Barátaimnak, hogy megértsék a 7x7 versem születését.

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Ajánló

„Magunkon ítélni sokkal nehezebb, mint másokon. Ha sikerül helyesen ítélned saját magad fölött, az annak a jele, hogy valódi bölcs vagy.” – Antoine de Saint Exupéry sorai jutottak az eszembe, miközben az ajánlást fogalmaztam magamban. P Dányi Gabriella – számomra a néhány évvel ezelőtt megismert Gabika – újabb kötete ezt sugallta. Valahol megérteni, tolerálni azt a sokszínűséget, néhol pedig szigorúan vett kettőséget, amelyet meg kíván osztani olvasójával.

A kötet gyermekversekkel indul, könnyedén, tréfásan, szinte látjuk magunk előtt a lovacskát, zsiráfot, a kis állatokat, ahogyan örülnek, szomorúak, szerencsések, vagy éppen pórul járnak. Idill, és béke sugárzik a sorokból, a gyermekek végtelen szeretete, megértése, a gyermeki lét fontosságának a felismerése. A játék mögött azonban ott van a féltés, az aggodás is, hiszen a költő maga is anya, unokája születését váró nő.

Majd egyre komolyabb vizek felé evezünk. A kötet hangulati elválasztójaként funkcionáló Bemutatkozás aztán bebizonyítja: nem tévedtünk, többről van itt szó, mint a gondtalan szórakoztatás igényéről. Megismerjük az Embert, a gyermeket, a nőt, a feleséget, az anyát, aki sok-sok keserves tapasztalaton, múlt, jelen „élményein” átvergődve jutott el a 7X7 mondanivalójáig: „Magamra találtam, ez a valós lényem!” Talán szimbolikusan ő az az ebihal, amelyből békává lesz.

Az ebihalból békává válásának azonban hosszú, és göröngyös útja van: nem nagy szavak ezek, amikor azt érzem, hogy béke és borzalom, idill és tragikum szegélyezték ezt az utat. Csak címszavakban: boldogság, szabadság, szeretet, kiteljesedés, igazi társ utáni vágy – végig nyitva a szív mindezek felé, miközben olvashatunk magányról, bánatról, komolyságról, kötöttségről. Az összetört szív nem csak szimbólum a költeményekben, hanem a keserű valóság is. Ám a végén már a jövőt fogalmazza meg a költő – a reményt, a vágyat a szépre, jóra, amely teljesülni látszik. Ajánlom mindazoknak a kötetet, akik szeretnék kis időre gyermekké válni a versek által, emellett megismerni egy életutat, egy érzékeny, másokra figyelő, éppen magára találó lélek útját, reményét a boldog életre. „Az emberek nem érnek rá, hogy bármit is megismerjenek. Csupa kész holmit vásárolnak a kereskedőknél. De mivel barátkereskedők nem lé-

teznek, az embereknek nincsenek is barátaik.” – írja Exupery - én mégis hiszem, hogy mi igazi barátokra találtunk egymásban.

Klementné Bíró Anikó

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Ebihal

Pillangó röptét sokan követték,
átváltozását bámulva nézték.
Duplán van neki lehetősége,
Úgy mintha, csak két élete lenne!

Hihetetlenül csodásnak látod,
hogyan lepke, a hernyóból, szárnyat bont.
De vajon varázslatra ki gondol?
Mikor béka lesz az ebihalból!

Új élete kezdődik a vízben,
kiteljesedik a földi létben.
Vajon rá miért nem mondja senki,
Érdemes volt neki átváltozni!

Undorodva néznek a békára,
pedig csodás, maga valójába.
Van közepes, nagyobb és kicsike,
Barna, varangy, leveli és kecske.

Fontos, lényeges, kételtű állat,
hasznos láncszeme élővilágnak.
Miért ne lehetne őt szeretni?
életéről ódákat zengeni.

Szegény kicsi ebihal nem repül,
és szivárványos szárnyát sem bontja.
ritka szép átalakulásával,
Csodálatom, mégis elrabolja!

Egressy Beni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Beni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

P Dányi Gabriella

Álom Barátok

Kertünk végében fűzfa áll.
Dús lombja földdel cimborál.
Levelek közt így nem látszik,
hogy ott rejtekhely tanyázik.

Este, mikor leszáll a nap,
két kis ufó meglátogat.
Mesélnek az otthonukról,
csillagváros kalandjukról.

Egyik sem zöld, nem is szürke,
színváltozós mindkét ürge.
Hangulatuk ahogy hozza,
úgy változnak csára-búra.

Meleg napon narancssárgák,
hidegben meg zöldestarkák.

Alakjuk is úgy változik,
ahogy kedvük ingadozik.

Néha folynak vagy gurulnak,
emberformát nem hordanak.
Nevetnek ők csak mirajtunk,
milyen sok a testi gondunk.

Szemük nincsen, mégis látnak,
kezük sincsen, mégis bátrak.
Láb nem kell a haladáshoz,
nyak meg a bölcs fejtartáshoz.

Egri Bényi
Városi Könyvtár

A dokumentum az Egri Bényi Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

*Kezük sincsen, úgy ölelnek,
mert szeretni ők sem restek.*

*Szíve mellett ott az esze,
barátot gyűjt, mert van lelke.*

*Azért jönnek hozzánk olykor,
hogy ne aludjunk el rosszkor.
Irigy ember mért sóvárog,
hajszol sok-sok butaságot.*

*Megszerezni mindent akar,
közben elvesz lelke hamar.
Ezért jönnek, hírt küldenek,
egymást jobban szeressétek.*

*Békét hoznak, szelíd hitet,
legyetek már jobb testvérek!
Nekem van hát neked adok,
érező szívet boldogságot!*

*Lassan reggel, világos lett.
Két kis pajtim búcsút intett.
Holnap talán újra jövünk,
van még itt mit segítenünk!*

Egressy Béni
Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Pancsoló

*Az utolsó jégkorszak előtt,
még nagyon sok helyen éltek.
Óriás tömegű, ám mégis,
oly fürge járású lények.*

*Nílusi vízilónak hívják,
bár máshol is van otthona,
Élettere: Mozambik, Kongó,
Gambia, Szudán, Uganda.*

*Van három és fél méter hosszú,
több mint másfél méter magas.
Ezzel a robosztus alakkal,
nem igazán egy szirti sas!*

*Három és féltonnás testével,
szinte úszik mint egy sellő,
Szárazföldön futva utolér,
vagy talán még ki is mellőz!*

*Szemét s fülét orrnylását,
a feje tetején hordja.
Hatalmas arcát a nap elől,
gyakran a hús vízben tartja.*

*Nappal alszik, csal a látszat, hogy
lustálkodva lábat áztat!
Erős védtelen póre bőrét,
csakis a nap elől rejti!*

*Éjjel kap erőre, és akkor
indul el útra legelni.
Mert negyven-ötven kiló zöldet,
egy nap fel kell neki falni!*

*Hatalmas ijesztő agyara,
csupán a nász harcokhoz kell.
Növényevő szelíd jószág ő,
hacsak bosszúsága nem jó!*

*Támadni is csak akkor szokott,
ha a kicsinyeit félti.
Vagy a vízhez vezető útját,
végre nem tudja elérni!*

*A félmázsás kicsi víziló,
mamája hátán utazik,
Az anyatejes gyermekéve,
hamarjában el is telik!*

Egressy Béni
Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Panda

Állatvédelem jelképe,
Az aranyos panda medve.
Állandó hazája Kína.
Szubtrópusi hegyoldala.

Fekete fehér bundája,
Kurtácska a farkincája.
Alkatra mint minden maci,
Csak a feje kerek laszti.

Ül, amikor falatozik,
Talajlakó, de jól mászik.
Téli álmat ő nem alszik,
Halat is fog és jól úszik.

Hangja mint a kis bányász,
Bátorsága oroszláné.
Tavasszal új párt keresnek,
A párzásért megküzdének.

Ősszel egy-két bocs születik,
Am fel csak egy nevelkedik.
Nem tudni a szempontokat,
Kölykeiből egyet választ.

Születéskor nagyon apró,
Másfél évesen önálló.
Öt-hét évesen felnőtt lesz,
Területet birtokba vesz.

Saját territóriumot,
Bambuszok közt jelöl, alkot.
Számuk csekély ezért védik,
Bántásukat megbüntetik.

Ari Martin

Kinn a róka benn a korsó

Péter neve kemény kösziklát jelent,
csak egy nyúl volt, akit a mese teremt.
Nyulak legerősebbjének bizonyult,
a neve, teljesen helyénvaló volt!

Tekintélyt szerzett roppant erejével,
ám ő mégsem büszkélkedett nagy ésszel!
Attila róka, huncut okos mester,
fejébe vette: a nyuszi háza kell!

Majd csalafintán kopogtatott nála;
van-e ma Péter, kiadó szobája?
Sárgarépa tallér van a zsákomban,
hozok szénát is kedves hajlékomba!

Micsoda izom van erős hátadon,
minő gyönyörű bunda a válladon?
Szép a házad, szép vagy te is és okos,
hízeleg Attila, a fondorlatos!

Ostoba nyuszi, egyre dagad melle,
azt hitte barát, s igazat szól nyelve!
Befogadta hát az oly huncut rókát,
megosztotta vele kicsiny hajlékát

A róka rögtön nagy tervet kovácsolt:
nyuszi, ez a ház a tied már csak volt!
Attila harsogva jókat nevetett,
majd mondta: vacsorát én főzök neked!

Naiv Petinek ahogy gyomra kordult,
ajánlattól arca mosolyra mozdult!
Köszönöm neked. Én mit segíthetek?
Hozz forrásvizet, mit bele önthetek!

Nyuszi a korszóval nyomban elindult,
egy perc alatt az ajtón már lakat volt!
Amikor visszaért a forrásvízzel,
hiába rázta az ajtó nem nyílt fel!

Kérlelte ő a barátnak hitt lompost,
begurult mérgében és szitkozódott!
Erőnek erejével csak nem rontok be,
tölgyfa ajtóm csak nem töröm tán össze!

Bánatosan leült s hosszan gondolkozott,
nehezeire esett, nem volt észbajnok.
A gondviselés őt megsegítette,
mégiscsak lett egy nagyszerű ötlete!

Kihozta a korszót, nincs odabent víz,
szomjas leszél egyszer komám még te is!
Nyugodtan dőlt hátra az ajtó mellett,
és úgy várta ki az alkalmas percet!

Forrón tűzött még a délutáni nap,
szomjúságra készítette azt a ravaszt!
Nyelt nagyokat víz után sóvárogva,
de egyre jobban kiszáradt a torka!

Szép kicsi ház, hát mégsem leszél enyém,
aggódott Attila ajtóhoz lépven.
Lassan nyitotta ki az összes lakatot,
a szomjúság nagy úr így határt szabott!

Felpattant a zár, Peti bent is már legott,
Kinn a róka, benn a korszó, ez így volt!
Mérgesen Attila forráshoz futott,
nem bánta, csakhogy a vízzel jóllakhatott!

Patkány Csabi

*Patkány Csabi tavaly nyáron,
kirándult a Hortobágyon.*

*Kereste a délibábot,
de csak katicákat látott.*

*Erősen sugárzott a nap,
úgy érezte hőgutát kap.
A sok apró kedves bogár,
Csabira azt hitte hordár.*

*Elalélta a melegtől,
szédültek a nagy tömegektől.
Fénylő bundájára szálltak,
pont ilyen fuvarra vártak.*

*Szegény Csabi mit tehetett,
egyre inkább melege lett.
Olyan lett ő mint egy bogár,
katicáknak háttal számár!*

*Egyre futott a víz felé,
így érkezett egy híd elé.
Szelíd folyó segíts nekem,
katica bundámat levetnem!*

*Sérült hajókról iszkolok,
de most mégis vízbe ugrok!
Csiklandoznak apró lábak,
melegítenek a szárnyak!*

Kilenclyukú híd tövében,
fejest ugrik Csabi szépen.
Az utasok nem figyeltek,
ezért majdnem vízbe estek.

Arra szállt egy szarvasbogár,
figyelmeztetéssel nem vár.
Éles hangon rájuk kiált,
riadó eláztok mindjárt!

Kitinpáncéljával csapkod,
kis barátai után kapkod.
Meg is menti valamennyit,
patkányunk meg vígan úszik!

Egressy Béni

Kincs

Ha egyszer gazdag leszek, limuzint veszek,
hozzá bohócsipkás sofőrt is bérelek.
Utcazenészekből zenekart csinálok,
torkomszakadtából jó nagyot kiáltok!

Nem földi hívságok, amikre én vágyok,
boldogsághoz elég, ha sok mosolyt látok!
Osztanám kéretlen a meleg takarót,
akinek nem kell, kapna egy jégkaparót!

Királynője lennék meseországomnak,
színes ködfelhőben álmok szikrázzanak!
Megvalósítanám barátaim vágyát,
nem láthatná senki jó szerencsém kárát!

Vízitúra

Bár malackát vacsorának szánták,
mikor anyjától elválasztották.
A könnyű és gyors szállítás végett,
élve egy teherhajóra lépett.

De nem ám önként ment és dalolva,
hanem egy faládában visítva!
Volt már a raktérben más állat is,
ott mekegett Norci, a kecske is.

Szerbusz! Üdvözöllek csülökpörkölt,
társamból nyárson sült kecske készült!
Rám te miért hozod a félelmet?
Pajti vagyok, a gazda így nevezett!

Buta malac! Mit gondoltál vajon?
vendég leszel egy jó víziúton?
Én bizony hallottam a kapitányt,
amikor kiadta az útirányt.

Előbb kézbesítjük a romlandót,
majd partra tesszük a levágandót.
Ezért lettünk ilyen hátra tolva,
hogy ne legyünk rakodásnál útba.

Végállomás egy nagy lakodalom,
hol a cigány nem húzza a dalom.
Csak a mi nótánkat húzzák jól el,
ha nem húzzuk a csíkot innen el!

*Pajti ettől aztán jól megijedt,
ezért rögtön kiutat keresett!
Hej, ha innen még élve kijutok,
biztos rögtön hazáig szaladok!*

*Én azt mondom fogjunk össze Norci!
próbáljunk meg mielőbb elfutni!
Erős ormányával addig bökött,
míg a láda oldala ki nem dőlt!*

*Aztán kezdte rágni a kötelet,
ami a rabságból kivezetett!
Hamarjában szabadult a kecske,
loholtak együtt a fedélzetre!*

*Minden matróz nagyon elfoglalt volt,
a rakomány könnyen elkóborolt.
Így osontak a mentő csónakhoz,
majd bátran ugrottak a halakhoz.*

*Egymást segítve és taszigálva,
szálltak a szabadság hajójába.
Hullámszó víz vitte a csónakot,
a két kis szökevény partra jutott!*

*Aztán hamarjában búcsút vettek,
majd hazafelé útnak eredtek.
Nem lett belőlük tor és lakoma,
megnőttek és lettek két jó koma!*

Egressy Béni
Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

A filozófus mókus

*Gyömrő város apró állatkertje,
sok kis árva menedéke.
Legújabb lakója filozófus,
Botond az erdei mókus.*

*Monori erdő volt az otthona,
míg mamáját el nem hagyta .
Öten voltak, mikor megszülettek,
ám nem lettek jó testvérek!*

*Botond rókavörös bundát öltött,
a többi barnába öltözött.
Testvérei sokszor sértegették,
színe miatt nem tisztelték!*

*Naphosszat a testvérek után loholt,
bánatos és magányos volt.
Mivel senki sem játszott vele,
idősebb társát figyelte.*

*Sokat tapasztalt és gyorsan tanult,
egyedül is elboldogult.*

*Tudásával soha nem kérkedett,
akin csak tudott segített!*

*A kirekesztő gonosz testvérek,
a tudásából nem kértek!
Botond a magányos óráiban,
könyveket bújt szép sorjában.*

*Elovasott minden szót és betűt,
filozófus lesz úgy tűnt.
Különlegessége lett erénye,
jól fejlődött eszessége.*

Szűkebb rokonságának nem kellett,
ezért hát hosszú útra ment.
Utak mentén ágról- ágra szökelte,
végül Gyömrőn otthonra lelt.

Szeretettel üdvözölte az emu,
jó barátja lett a degu.
A sok tudásnak most már hasznát vette,
filozófussá az élet tette!

:) -nak

Olyan vagy, mint egy mosoly jel,
ha meglátlak, nevetnem kell.
Kerek arcod mindig vidám,
huncut szemed kacsint reám.

Fülembe súgysz kis titkokat,
sejtelmesen szép szavakat.
Csábítóan pislogsz szemed,
szívemet is rabul ejted!

Jól vigyázzál kicsi smile,
miattad nem fogok sírni.
Csalódást ha nekem hoznál,
törött szívet nem okoznál.

Egyszer széttört újra nem fog,
többet szemem már nem zokog.
Darabokból jól rakd össze,
tied leszek mind örökre !

Pocok Panna szorult helyzete

Pocok Panna kerek hasa,
piszok foltos, földön húzza.
Egész nyáron sokat evett,
pedig dolgozni, nem kellett.

Jól terített a természet,
mezőn sok finomság termett.
Hiába mondta mamája,
télre üres lesz kamrája.

Gyűjtögetni kell előre,
Fagyban ne számíts mezőre.
Téli álmat mi nem alszunk,
korogni fog bizony hasunk!

Panna rest volt gyűjtögetni,
kétpofára kezdett enni.
Egyre jobban hízni kezdett,
hasával súrolta a földet.

A hideg ősz mire eljött,
kotorék járata szűk lett!
Testvérei, barátai,
megpróbálták betuszkolni.

Hátul tolták, elől húzták,
összekoszolták a bundát.
Beszorult a bejáraton,
mi lesz veled kis barátom?

*Hoztak zsírt meg finom lisztet,
kentek rája szentelt vizet.
Kaparták körbe a földet,
ásták az újabb gödröket.*

*Panna szörnyű helyzetében,
fogadkozni kezd, e képpen:
Többé már nem leszek mohó,
nyíljon végre ki az ajtó!*

*Egy nap egy éjt koplalt végül,
nem látta senki vendégül.
Az esetből most már tanul,
pocakja lett kisebb jutalmul.*

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Mogyorós pele

Áprilisban történt meg az eset,
hogy Mézike, a pele szerelembe esett.
De nem ám a saját rendjébe,
hanem egy pintybe szeretett bele!

Mogyorós pele mikor felébredt,
üresnek vélt fészek után nézett.
Az első költésű pintyek kirepültek.
Mamájukkal éppen próba útra mentek

Mézike kényelembe helyezte magát,
azt hitte, megtalálta az új otthonát.
De éppen csak hogy jól kinyújtózkodott,
amikor az első kis pinty hazahúzott.

Színes tollruháját ahogyan meglátta,
szívét rögtön az izzó szerelem rágtá.
Sohasem láttam még ilyen nagyon szépét,
üdvözölte kedvesen a szép vendéget.

Az ijedt Pinty Piri csak állt csodálkozva,
talán eltévedt, és nem ez az otthona?
De sorjában megjöttek a többiek is,
hamarost kitessékelték a kis hamist.

Apró kerek füle egyre csak úgy pirult,
mikor hívatlan vendégnek ő bizonyult.
Illegette magát dús barna szőrével
Pirire kacsintott fekete szemével.

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

*De bizony Pirinek nem tetszett a lovag,
jól futsz a faágon, de a szárnyad hol van?
Mézike nehezen tudomásul vette,
neki e fészekben soha nem lesz helye!*

*Szerelmes hősünk így lassan odább ballag,
most már messziről örül a madárdalnak.
Mégegyszer visszanéz és fájó búcsút int,
nem lesz pár a mogyorós pele meg a pinty!*

Madarat tolláról...

*Ha az Ernő ernyő volna,
válltáskámban ott lapulna.
Napsütésben megpihenne,
eső ellen megvédené.*

*De az Ernő nem esernyő,
vidám fickó hős megmentő.
Egyik válla mindig szabad,
másik karja megtámogat.*

*Ritka madár az ilyen barát, kár,
hogy kakas, nem pedig lány.
Tarka tollát megdicsérem,
kedvességét kiérdemlem!*

Delfin és a sólyom

*Dobva szürke valóságom,
létezik egy színes álmom.
Képzeletnek puha szárnyán,
elrepültem sólyom hátán.*

*Varázserőm elővettem,
aprócskává tettem testem.
Leszállt hozzám nyári éjjel,
hátára emelt csőrével.*

*Régen bírom barátságát,
ápoltam a törött szárnyát.
Meggyógyulva azt ígérte,
hálás lesz majd egyszer érte.*

*Szaván fogtam szárnyasomat,
így szereztem úti-társat.
Delfint én még sosem láttam,
vele úszni nagyon vágytam.*

*Elegánsan emelkedtünk,
felhők felett úgy repültünk.
Langyos szellő simogatott,
meleg hajnal hasadozott.*

*Mire felkelt a déli nap,
elértük a vízpartokat.
Fényes hátú járt már erre,
ezért mindenki ismerte.*

*A kardszárnyú cimborája,
keresztfiának komája.
Várt már minket delfin Peti,
hogy tanítson engem úszni.*

Sólyom szárnyról lecsusszantam,
és máris a vízben voltam.
Mire tényleg megijedtem,
már delfinháton ügettem.

Mintha nem is volna testem,
úszás nélkül úgy lebegtem.
Micsoda nap ez a mai,
tudtam úszni és szárnyalni!

Le-fel szeljük a kék habot,
közben kacagok jó nagyot.
Körben a sok delfin kerget,
bukfencezve vígan minket.

Szép volt, jó volt, hamar eltelt,
ők sem láttak eddig embert.
Köszönjünk el, szólt a sólyom,
hátán sikerült landolnom.

Felszegte a büszke fejét,
gyorsan repült hegyek felett.
Sok élményben elfaradtam,
tolla között elaludtam.

Mikor, hogyan értünk haza,
ez már bizony az ő titka.
Másnap reggel mikor keltem,
álmaimat nem értettem.

Éreztem még a lebegést,
két karomban víz bizsergést.
Tollas szoknyám, vizes cipőm,
nem álmodtam úsztam felhőn!

Nasi csata

Két szál sárgarépa sétált át a parkon,
ott loholt nyomukban egy nagy zacskó popkorn.
Követte hármukat csipsz pepi meg csoki,
versenyre akarták, egymást szólítani.

Én vagyok csinosabb! Mi meg sikeresek!
Egészséges vagyok, szeret minden gyerek!
Nem úgy van, érvel pepi, zacskót csörgetve,
hívjunk gyerekeket úgy keljünk versenyre!

Előrelép popkorn, én leszek a bíró,
hófehér vagyok, és nincsen rajtam sok só!
Jönnek a gyerekek egymás után sorba,
csipszet ropogtatnak, nem kell nekik répa.

Illegeti magát sárgarépa Marci,
mégsem akad neki, barátkozó pajti!
Nem jól van ez kérem, egykor még szerettek!
Nem igazság, hogy manapság rám sem néztek.

Bennem van vitamin, fogadat sem rontom.
Kaloriam kicsi, hajadat lebontom!

Gondolkodva hallgat a sok csitri tini,
lehet, hogy mégis csak ki kéne próbálni?

Valaha nagypapáink súgták a mókát,
fütyülni úgy fogsz, ha megeszed a répát!
Szeretnék fütyülni minden gondra bajra,
egészségben élni, popkorn bácsi, hallja?

Hümmögött a bíró, kinek is ítéljen,
igazságot ígért, akkor most ne féljen!
Tegyünk igazságot, középen mérlegem,
legyen a csipsz répából, én azt ítélem!

Kenguru

Furcsa állat a kenguru,
pedig nem is egy nagy guru.
Elesettnek hinnéd testét,
mikor látod két kis kezét.

Bezzeg a nagy hátsó lába,
sivatagot felkapálja.
Erős farka támasztéka,
harcoknál a tartaléka.

Bő erszénye erőssége,
apró élet rejtekébe”.
Mintha vásárlásból jönne,
mered pocakja előre.

Déli napnál hosszan pihen,
nem él kenyéren és vízen.
Füvet legel reggel este,
folyton fejlődik a teste.

Kisebb csoportokban élnek,
nagyobb hímek a vezérek.
Ökölharcban döntik ők el,
a családra ki felügyel.

Egyszerre több korosztály nő,
kinn is benn is fejlődik ő.
Erszényében kis tejszívó,
pocakjában újabb lakó.

Körbeveszik a nagyobbak,
akik még nem családosak.
Mire töltik a két évet,
mindegyikük ivarérett.

Újabb csapat jöhet létre,
nem lépnek egymás körmére.
Így jut minden állatkertbe,
vígán élnek a ketrecbe!

Ábrándos Lovacska

Sanyi, a ló, Encsen lakott,
igavonó képzést kapott.
Csikó korban még azt hitte,
ő a Kincsem kis testvére.

Büszkén hordta fenn az orrát,
fel is rúgta Rudi kutyát.
Rudi szelíd kiskutya volt,
mindig Sanyi körül csaholt.

Barátkozni akart vele,
ám a büszke ló nem kedvelte.
Karrierről ábrándozott,
derbi versenyt áhítozott.

Mikor nagyra megnőtt Sanyi,
be is akarták őt fogni.
Szekér elé oda vitték,
az istrángba bekötötték.

Prüszkölt rúgott makacskodott,
nyerget akart nem a hámot.
Rudi egyre ott szaladgált,
így biztatta a barátját :

Ne félj Sanyi, majd megszokod,
hogy munkáért jár az abrakod.
Tévedés van, kérem szépen!
Nyihogta Sanyi mérgesen.

Ez a munka hozzám nem méltó,
nem vagyok én igavonó!
Márton gazda nem adta fel,
szekér elé bizony ló kell.

Jól ismerte a lovakat,
tudta, kivel mire juthat.
Fuvarozni jó leszél hát,
paskolta a csikó hátát.

Nem gondolta akkor még ő,
hogy majd beüthet a mennykő!
Előbb könyörgés és jó szó,
később harag, s szitokszó.

Mit sem ér a zab falónak,
hiszi magát versenylónak.
Minden reggel útra keltek,
de csak a templomig értek.

Mikor látta a sok embert,
vakmerőn lázadni mert.
Régi vágya újraéledt,
egyből ábrándozni kezdett!

Ágaskodott úgy rúgkapált,
gyorsan hátra arcot csírált.

Nem törődve utasával,
a szekérrel szinte szárnyal!

Márton gazda nagyot repült,
az út szélén jól elterült.
Fájdalmasan sántikált haza,
Sanyi már a kapuban várta.

Két öklét mérgesen rázva,
morogva megy be a házba.
Ez a ló olyan ostoba,
nem tanul meg dolgozni soha!

*Nincsen tovább idomítás,
vásárba viszem, ez nem vitás.
Összetörtem összes csontom,
csúffá tett már minden ponton.*

*Virsli lesz, én azt sem bánom,
csak ne lássam a portámon.
Gazdasszony is rábólintott,
vegyél inkább egy új traktort!*

*Rudi kutya sajnálta csak,
az ábrándos szürke lovat.
Így a Szikszói vásáron,
el lett Sanyi adva fél áron!*

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Soltész Ákos

Szerelmes levéltetű

Augusztusi napkeltében,
enyhe szellő rejtekében.
Kis levéltetű utazik,
rózsa szirmára érkezik.

Bársonyos levélen ahogy
megpihen, szinte már ragyog.
Kábítja amit szeme lát,
bódultan szívja illatát.

Égővörös húsos szirmom,
látványodat nagyon bírom!
Szól halkán a kicsi tetű,
érzése oly valószínű.

Narancsba hajló csíkokon,
nyál csorgatva végig osan.
Szegény ártatlan szép rózsa,
szirmát félve összehúzza.

Kéretlen hős udvarlója,
az illetet biz nem tudja.
Magát buján dörzsölgeti,
testével a bibét illeti.

De a kertész közbelépett,
rózsafára jókor nézett.
Jött az erős vízsugárral.
vállán slaggal nagy kapával.

Lemosta a rózsafákat,
kis tetűre jött búbánat.
Sárba hullott apró teste,
így ért véget a szerelme!

Kisvárosi vakond

Én egy szelíd kisvárosi vakond vagyok,
szürke panelházak szomszédjában lakok.
Jó édesanyám még falun élt kiskertben,
apám is jókat túrt a veteményesben.

Kíváncsi gyerekként a fejembe vettem,
hogy világot kell látnom nekem, de menten.
Nehéz alagúton túrtam át magamat,
hol vízér hol gyökér állta el utamat.

Sok kalandot éltem, míg városba értem,
hosszú utamon felnőtte meg is nőttem.
Tapasztalom „rossz szomszédság török átok”
de sokszor mondták ezt a jó barátok.

Nem hittem el ezért most csak egyre sírok,
bár lenne egy palánta mit kiborítok.
Nincsen gazda, ki ezért rám haragudna,
ám finomság se jut mindig a pocakba.

Magasra nőt panelházak mellett lakom,
falucskámba kiskertünkbe visszavagyom.
Hátrahagynám vagány városi arcomat,
újra vívnám szolid falusi harcomat.

Egyre csak körbe-körbe ások magamon,
a hazavezető utam merre vagyon ?
Türelmetlen megyek jobbra, megyek balra,
úgy döntöttem elindulok most már haza!

Jó tapasztalat volt ez a kirándulás,
világot látott vakond lettem, nem vitás.
De fájó szívvel elvagyom most már innen,
rokonom és testvérem itt nékem nincsen!

Büszke körte

Két érett körte gurul a völgybe,
követi őket egy nagy marék cseresznye.
A kis bogyó kényesen sikongat,
ahogy a nagyobb gyümölcsök közt osongat.

Súlyos testével lendül a körte,
az apró cseresznyét majdnem összetörte.
Vigyázz nagy testvér, mi is itt vagyunk,
ugyanaz a kis kert volt a mi otthonunk.

Vagány röptében szálltatok élre,
ezért estünkben mi sem gurultunk félre.
Követtünk titeket kalandvágyból,
köszönés nélkül megszöktünk a gazdától!

Büszkén néz le a cseresznyére a körte,
hiszen nem kérte senkitől, hogy kövessel.
Azt hittétek, hogy nem vagytok puhák?
Összetörtek magatokat ostobák!

Ízes húzával egyre csak gurul,
aranyló hejával arnyékként tornyosul.
Majd lassan lemaradnak mögötte,
és kettesben megy előre a két körte!

Szegény kis kalandvágyó cseresznyék,
a hosszú utazást bizony megsínylették.
Piros húruk szétfröccsent mint a vér,
életükkel fizettek ezért az úter!

Büszkén elment mellettük a gazda,
észre sem vette, hogy ott vannak a porban!
De bizony mikor a körtékhez ért,
lehajolt és nyújtotta értük két kezét!

Tüskés pikó

Hét centi az egész teste,
mégis okos kicsi feje.
Halak között bizony merész,
három tüskés pikó lángész!

Bő zsákmányát akként szerzi,
hogy mindig képes tanulni.
Buta a tyúk, ostoba hal,
véli kinek nem imponál!

Pikkelye sincs, még sem fázik,
Duna vízben úgy cikázik!
Piros hasa, kék a háta,
mikor párját hívja nászba!

Máskor bölcsen rejtőzködik,
másokkal nem kötözködik!
Parányi agyával tanul,
rutinjával elboldogul!

Őrült horgász kérte tőlem,
pikóját megénekeljem!
Hallásom nincs, nem dalolok,
inkább egy kis verset írok!

Múltamból jött új barátom,
megadom hát kívánságod!
Tüskés pikó verset kapott,
Te meg legyél nagyon boldog!

Tatu

*Floridában hajnaltájban,
furcsa neszre ébredtem.
Most látom csak kitekintve,
Tatu van a kertemben.*

*Rózsafáim mind kidöntve,
veteményes feltúrva.
Földalatti alagútból,
apró szemek villognak.*

*Földbuckákat már ott láttam,
vakondtúrásnak gondoltam.
Erre szemem is kipattan,
itt most bizony tatu van!*

*Ahány rög és nyílás akadt,
mindenhol egy éhes száj.
Tatu mama céltudatos,
ide-oda nem futkos.*

*Reggelihez megterített,
bogarakat kerített!*

*Aztán hosszú ,hegyes orra
a vizet szimatolja.*

*Mindjárt arrább megtalálja,
a locsoló kannában!
Erős, jó feszes a háta,
dől a víz hamarjában.*

*Lapátoló karmaival,
kicsiknek vizet kínál.
Az anyai gyöngédsége,
haragomat elűzte.*

A rózsáimnak keresek,
biztonságosabb helyet.
Ti boldogan éljétek itt,
nevelgesd kis fiaid.

Floridai ébresztőmet,
soha el nem feledem.
Így történt s már nem bánom,
rózsáimat sajnálom!

Zebra a zebrán

Forró nyári délutánon,
sétálok Biatorbágyon!
Ahogy kiérek az útra,
elindulok túloldalra!

A zebrán amint átkeltem,
egy zebra jött velem szemben!
Szemem földön csíkosat lát,
fejem emelem ott sincs más!

Feketében és fehérben,
jön cirkuszi szerelésben.
Lehet, hogy ez nem is ruha?
Természetes szőr, bőr gúnya.

Azt hinném ha egy ló lenne,
jelmezbálba készül benne!
Később látom a plakátot,
hozzánk cirkusz látogatott!

Nem lázálom, gutaütés,
jól látom zebra ügetés!
Reklámhordozónak viszik,
a cirkuszi csíkos pacit!

Alma álma

*Kacéran kacsint az alma,
terítő alatta simára vasalva.
Piros orcáján nap csillan,
közben magházában már fonnyadás villan.*

*Még feszes a fényes bőre,
emlékeiben zölden hullik a földre.
Közelebb próbál gurulni,
a kosárában legméltóbb helyhez jutni.*

*Sárgul a mézédes körte,
irigy, mert mohó kezek nem nyúlnak érte.
Nedve szinte már elcseppen,
ahogyan kínálgatja magát éretten.*

*Hiába minden kis ármány,
az alma szépsége nem egy új találmány.*

*Régen minden kofa tudta,
kifényesítve még vonzóbb a portéka!*

*A lány húsu gyümölcsöket,
megszínezi óvatosan a vízpermet.
Ám, ahogy várják az almák,
szorgos kezek szép mosolygósra sikálják.*

A fehér oroszlán és a bamba bika

Dél-Afrika szegletében,
Timbavati erdejében.
Él egy fehér kis oroszlán.
úgy hívták, hogy Dávid király.

Büszke volt az őseire,
kik vadásztak az őserdőbe.
De ő bizony nem vadászott,
Gyümölcsöt és répát rágott.

Szomszédai kinevették,
rokonai megvetették.
Gyávasággal megvádolták,
vadászatban nem gátolták.

Tibi Bika jó barátja,
hitte csak, hogy bátrak-bátra.
Együtt barangolták be a tájat,
amikor élelemért jártak.

Megpróbálták reggel, délben, este,
de a vadászatnak nem lett eredménye.
Mert a legbambább préda is észrevette,
Biz, ha nem vigyáz, ő kerül teritekre.

Mindhiába bujkáltak és lapítottak,
Dávid bundája miatt rögtön lebuktak.
Hófehér sálgallér szép külsőt kölcsönzött,
de a vadászathoz át mégsem öltözött.
Hogyan is vehetné le királyi palástját?
Amikor a természet adta rá gyönyörű ruháját.
Ahogy közeledtek a kiszemelt ebédhez,
A bikának jutott eszébe folyamodjanak cselhez.
Tibi fűből és ágakból ruhát varázsolt.
Ám Dávid ahogy ugrott, az álca rögtön lehullt.
Hófehér bundája már messziről virított,

így az összes jószág nyomban messze futott.
Próbálkoztak még ezernyi csellel,
de sajnos soha nem jártak sikerrel!
Üres pocakjukat meg kellett tömni,
mivel jobb nem akadt, jó volt a krumpli.
Megunták a fájdalmasan sok kudarcot,
M megbékélve levonták a tanulságot!
Végül Timbavati erdejében így esett,
hogy a két barát vegetáriánus lett!

Ernő a hangyabolyban.

Berentei kerek-erdő közepében,
hangyabolynak közelében.
Élt egy szerény vadméh család,
ki szépre-jóra nevelt minden fiát.
Sok kis here között volt egy huncut,
ki egyre inkább a dolgozókhoz húzott.
Bölcs királynő intelmére fittyet hányva,
egyre kijebb húzódott a kaptárba.
Ernő, a kis kíváncsi vadméhecske,
királynő lesz egyszer a fejébe azt vette.
Hiba győzködték testvérek és barátok,
ő bizony az orránál tovább nem látott.
Fészek szélén addig bukdácsolt,
míg egy eséssel a bolyban landolt.
Vékony szárnyát összetörte,
így nem volt többé vissza, röpte.
Elindult hát a hangyabolyba,
felfedező kalandútra .
Szembejött rá szorgos Gabi, ki
a hangyák között nem volt gagyi.
Hát te ki vagy, fura szerzet?

otthonomba hogyan tévedsz?
Honnan jöttél, mi szándékod?
nagyobb vagy és sárga csíkos.
Én Gabi vagyok a felfedező,
társaimnak friss hírt vivő.
Ernő úrfi nagyot nézett,
Itt is élnek kisebb méhek?
Méh vagyok és fentről jöttem,
Kiestem, mert leskelődtem.
Hát, te ki vagy, apróbb társam,
fekete méhet még sosem láttam.
Hangya vagyok, te nagyon buta!
itt élek én benn a bolyba”.
Társaimat nem elhagytam,
csupán hírekért előre szaladtam!
Így esett meg hangya s méh közt,
hogy jó barátság szövődött.
Együtt járták be ezentúl az erdőt,
családjuk sokszor kereste a két tekergőt.
Télire elemózsiát gyűjtögettek,
közben friss híreket cserélgettek.
Tapasztalat cserélt gazdát,
okosabb lett mindket barát.
Ernőnek sem kellett többé magyarázni,
nem akart már heréből királynővé válni.
Elégedett éppen nem lett sorsával,
Egyre újabb álmokat kergetnek Barátjával!

Bengáli Gaben

Vidáman élt tigris Gaben,
Bangladesben a mangroveerdőségben.
Királynak képzelte magát,
amíg balesetben ki nem törte fogát!

Mert ő a legnagyobb macska,
azt remélte nem lehet kifogni rajta.
Két és fél mázsás testével,
mintha tollpihe könnyű lenne, úgy szökell!

Indiában volt ő híres,
Bengáli Gaben színében különleges.
Nem tudni miként született,
hófehér bundát adott rá a természet.

Karcsú és izmos alakja,
farkát nyújtva majdnem három méter hossza.
Mohó étvágy jellemezte,
egyedül indult vadászni minden este.

Zsákmányon ő nem osztozott,
egyszer aztán bizony erre ráfaragott.

Holdvilágos éjszakában,
a vízparton vadásztatott egymagában.

Tükörképet megpillantva,
Megijedt, mivel magát még sosem látta!
Nagyot ugrott mint egy kecske,
megcsúszott, zuhant előre bukfencezve!

Mindhiába hadakozott,
éles karmaival egyre kapálózott.
Mégis elérte a végzet,
foga kihullt, karma letört, vízbe esett!

*Ázott-fázott, fájt mindene,
éhesen sántikált vissza az erdőbe.
Büszkeségén esett csorba,
mégsem vadászik azóta sem csoportba!*

*Kicsit gyengébb lett, de bátor,
foga csorba, körme kinőtt, most sem jámbor!
Büszke egyedi voltára,
hiszen mégis ő a tigrisek királya !*

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Ari Martin

Jegesmedve nem fehér

*Északi sark vándora,
kinek nincs territórium.
Jégtáblákon utazik,
jeges hegyek között vadászik!*

*Kifinomult szaglása,
jó vacsoráját garantálja!
Csemegéje a fóka,
karmával a halat kifogja!*

*Hófehérnek csak tűnik,
bundájában más szín megbújik!
Fekete orra virít,
mancsai mögé ezért bújik!*

*Jégtáblára felülnél,
északi sarkra elmennél,
jegesmedvét találnál,
de ővele nem cimborálnál!*

*Ragadozók királya,
sarki nagy hidegben nincs párja!
Születéskor kis gyöngye,
két év alatt meg nő erősre!*

*Meleget nem szereti,
nap sütését biz rosszul tűri!
az lett az öröksége,
Gyenge pontja az erőssége!*

*Jegesmedve nem fehér,
bundájában vannak feketék!
Szemedet csak becsapja,
északi sark örök vándora!*

Fehér cica a sötétben

Noszvaj határában egy letűnt világ őrzi kis titkát.
Ott találsz Miki a százlábú, és Csigusz otthonát.
Kőbe vájt barlangnak látszik, múltban voltak lakóházak.
Elfeledve, ma is büszkén állnak, szebb napokat várnak!

Egykor művészek lakása, ma csak rovarok tanyája.
Így lett végül csúfságára kóbor állatoknak menetsvára.
Tűző nyári nap elől, Miki egy barlangba menekül.
Azt hiszi hősrünk naivan, ő lesz csak ott egyedül.

Lassú léptét hiába gyorsítja, mielőtt bejutna,
Egyszerre csak Csigusz Bigusz háza az útját elállja!
Hát mi lett ez az akadály? Mérgesen fortyog magában.
Amikor elindultam, még nem volt semmi az utamban!

Ne lökdössön, kérem szépen, én jóval előbb itt voltam!
Szólt meg Csigusz Bigusz sértődötten de megfontoltan.
Miki máskor oly lassú lépteit egyre szaporázva,
Félrelökve a másikat, kimellőzi hamarjába.

Könnyű neked szélesebben annyi lábbal vágta az utat.
De nekem a házamat is mindig magammal kell húzni.
Dehogy könnyű! Kiált Miki: Míg te kényelmesen csúszol,
Barátocskám! Addig bizony nekem lépni kell vagy százszor!

Ne vitázzunk most ezen, fussunk inkább versenyt hirtelen!
Barlang végében ott az a fehér fény, a cél az legyen!
Nekiiramodtak elszántan a maguk tempójában,
Csak azt nem tudták, ki vagy mi van a barlang hátuljában.

Amit ők fehér fénynek hittek, az pedig egy macska volt,
Lustán elnyújtózva szendergett, és halkan dorombolt.
Régi lakója volt ő ennek az egyszerű hajléknak,
Kit gonosz gazdái egy kocsiból út szélén kidobtak.

Mostanában egerészett, így hát tele volt pocakja,
Világít sötétben bundája, a szeme meg becsukva!
Csigá és százlábú jól küzdöttek, mert nyerni akartak,
Aprócska, de szívós testükkel túl nagy port nem kavartak!

Ahogy az általuk kijelölt céljukhoz közeledtek,
Úgy lett egyre csak gyanúsabb a végső pont mindkettőnek!
Egyszerre riadtan torpantak meg a felismeréstől,
Nekik bizonyára félnivalójuk van ettől a fénytől!

Állj meg komám! Sikoltja Miki. Forduljunk nyomban vissza!
Nem világosság ez itt, hanem egy hófehér nagy macska!
Lucmuc cica úgy aludt édesen, hogy észre sem vette.
A gyorsan menekülő két vendéget, pánikba esve.

Ez aztán váltás, befelé ha sebes iramban mentek,
Hát bizony visszafelé még attól is gyorsabban jöttek!
Izzadni egyiken sem tudnak, mert nincs ilyen mirigyük,
de ha hirtelen lenne, most folyna hideg verítékük!

Menekültek, hátra sem pillantva, mikor kiérkeztek,
jobbra-balra indulva, egymástól gyorsan búcsút vettek!
Mintha ott sem jártak volna, eltűntek a rengetegbe,
Soha többé vissza nem vágytak a barlang hűvösébe.

Lucmuc cica hunyorítva, másik oldalára fordult,
Az erdei kalandról mit sem sejtve tovább dorombolt!
Maradt továbbra is magányos lakója a barlangnak,
Csigusz, meg a százlábú ezentúl az erdőben laknak.

Egyiptomi ugrógér

Néha bizony érnek nagy meglepetések,
mikor váratlanul érkeznek vendégek.
Betegágyamból minap ahogy felkeltem,
Különleges kis vendéggel álltam szemben!

Arábiai sivatag szuper lénye,
homokszínű egyiptomi ugrógérke.
Szürke panelházba hogyan kerülhettél?
Talán bizony egy terráriumból szöktél?

Hirtelen suhanó árnyékát meglátva,
nem tudtam valóság, vagy a nátha láza?
Óriási szemét ő is nagyra nyitja,
ahogy az útját menekülőre fogja.

Hatalmas bajszával ide-oda szagol,
kivezető utat keresi a házból.
Egész pofás jószág és szelédnek látszik,
odalépve látom, magyoróval játszik.

Óvatosan nyújtom a kezem feléje,
jó szándékom érzi, és ugrik ölembe.
Hagyja simogatni finom, szép bundáját,
megfordul, felém villantja fehér hasát.

Szeretett kedvence voltál valakinek,
téged valahol most nagyon kereshetnek!
Olyan vagy majdnem, mint egy kicsi kenguru,
erős hátsó lábad a mellső meg smafu!

Finom puha bundád de jó simogatni,
ha elfogadsz engem, én leszek a gazdi!
Veszek neked majd magvakat vacsorára,
készítek ágyacskát az esti alvásra!

Berepülő ellenség

*Kicsi zümmögő bogárka,
ha berepül a szobába.
Viszketést sejtész előre,
tudod szomjazik véredre.*

*Villanyt gyújtasz, közben fülelsz,
a csúf kis szörnyre mégsem lelsz!
Amíg figyelsz csendben lapít,
majd orvul megcsíp valakit!*

*Jobbra- balra csapkod kezéd,
saját magad orrba vered.
Ki-be ugrálsz az ágyadba,
úgy szaladgálsz a szobádba”.*

*Egyre megszökik előled,
testedet már összetörted.
De ő sértetlenül repül,
közben te szolgálsz ételül.*

*Hajnal felé már nem bírod,
magad álomba vakarod.
Álmodban csapdát építesz,
mégis dudorokkal ébredsz !*

Egressy Béni
Városi Könyvtár
A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Luca és Bobek kirándulnak

Luca Mókus és Bobek manó kirándulni mentek.
Barátságuk akkor kezdődött mikor oviba járni kezdtek.
Luca mindig jószívű volt, mellé bátor amazon.
Bobek szerény kedves legény, nem egy szoknyás hajadon.
Csúfolták is őket gyakran barátságuk kezdetén.
Jaj, de bátor ez kislány és milyen gyáva a legény!
Szerették ők egymást ketten, nem törődtek senkivel.
Testvéreként összebújtak majd szétváltak hisztivel.
Így jött el a szombat reggel, nekivágtak az útnak,
titokzatos erdejüknek a szélére indultak.
Iskolában titkolózva suttogták a nagyobbak,
erdőn kívül furcsa lények lakoznak.
Séta közben füttyögtek és daloltak,
az erdőből egy-kettőre kinn voltak.
Magas fák közt, sűrű fűből ki sem láttak,
egyre csak kijebb és kijebb jártak.
Egymás után fogytak a fák és bokrok,
s már a faluban voltak a kalandorok.
Beszélgettek nevetgéltek, friss szamócát szegezgettek.
Nehéz árnyék hirtelen jött, egészen sötét lett odafönt.
Mint eddig mindig, elől Luca haladt,
hátrafordulva oktatta a kis mamlaszt.
Előre így ő nem nézett, nem látta a veszedelmet.
Bobek fülelt kíváncsian:
Nehéz léptek zaja vajon honnan van?
Sötét miért lett oly hirtelen?
Hisz a nap az égre még csak most ment.
Hátrahajtva szőke fejét, felnézett a kék égre,
meg is látta azon nyomban ki tornyosult feléje.
Ugorj mókus! Kiáltotta, de ugrott nagyot ő maga is,
két kezével taszította el az útból Lucát a kis hamis.
Súlyos csizma koppant éppen mellettük,
ez meleg volt, szólt a manó, de megmenekültünk!
Mókus lányunk csak ült nagyon meghatva,

*hisz barátja érte életét kockáztatta!
Ki a bátor, s ki a gyáva, ők soha nem firtatták,
szívből jövő barátságuk lényegét sem vitatják.
Bobek manó megfontoltan megszólalt,
hú de nagy volt ez a csuda embertalp!
Menjünk most már haza, Luca, én azt kérem,
talán bentebb a faluba még furábbak a lények!
Most megúsztuk a veszélyes helyzetet,
jobb lesz, ha ezután csak hallgatjuk a híreket!
Megfordult a két kis kópé és elindult haza,
Álmodoztak, hogyan kelnek jövőre ismét útra!*

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Muslica

A gödényhez is társul írói hasonlat,
költői ihletet a muslica is hozhat .
Apró, ám szapora, az élet egyszerű lénye,
a semmiből jön elő, és száll az éterbe.
Steril ki s szobádban is rögtön megtalál,
ha asztalodon egy palack bor nyitva áll!
Frissen mosott gyümölcsöd meg nem hatja,
ízlelőbimbóját az erjedés fokozza!
Nincs az a zárt tér vagy titkos verem,
ahol ő bárhol és bármikor elő nem terem!
Egyszerű lényéhez legenda sem társul,
pedig misztikus kis állat ő a javából!
Mikor keletkezett, vagy örökké élt?
Borospince világában ő termel oxigént?
Fotoszintézise hordó belsejének,
reklámhordozója alkohol nedűnek!
Bárhol és bármikor megtalálhatod,
éles ívű röptét megcsodálhatod!
Mi készíteti őt folyton repülésre?
Orr nélkül hogyan lel újabb csemegére?
Aprócska teste érdemel hát egy dalt,
ecet muslicának emelek diadalt!
Kalapom emelem még ha nincs is,
erjedés lényéről született egy vers is!

Egri Könyvtár
A dokumentum az Egri Könyvtár tulajdonát képezi!

Kazuár Józsi

Ausztráliából repülőgéppel jött,
mielőtt Kazincbarcikára költözött,
Józsibá a büszke sisakos kazuár,
Akinek tarka tolla többé nem sukár.

Korát elárulja sisakjának rostja,
vagy a ritka tollának színe és hossza.
Fekete toll ruhája nem éppen gyászos,
csupasz nyaka szép színektől pompázatos.

Józsi papa kotlik a sok kis tojáson,
csíkos csibékkel törődik télen-nyáron.
Majdnem csupasz elkorcsosult apró szárnya,
gyalog jár, így repülésre nem használja.

Félénk, szelíd növényevő futómadár,
vadászni ezért csak szórakozásból jár.
Három erős újbán végződik a lába,
ha megijeszti halálos a rúgása!

Városszéli kis vadaspark az otthona,
csibék ha kikelnek, megszűnik magánya.

A természet ezt a szerepet osztotta,
hogy a kazuár tyúk a tojást csak tojja.

Aztán a gondoskodó kazuár kakas,
testével védelmezi a sok kis tollast.
Mikor kikelnek az esetlen fiókák,
kilenc hónapig még gondozza utódját.

Utolsó költése eljött Józsibának,
Mert bizony tyúkja nincs az új vadasparknak.
Tarka nyaka is már lassan őszbe borul,
az öreg fáradt kakas nyugdíjba vonul!

Kerek Erik

*Kerek Erik parton kering,
haragszik, mert nincsen hering.
Halat akart vacsorára,
előírja diétája.*

*Egész nyáron sokat evett,
salátára mondott nemet.
Zsíros cubák, cukros süti,
alig bírt velük eltelni.*

*Mire eljött az október,
lett belőle kövér ember.
Nincs nadrágja, pulóvere,
sapkájában sem fér feje.*

*Eltotyogott az orvoshoz,
hogy mit szól az alakjához.
Szigorúan néz a doki,
fogyókúrára kél fogni.*

*Tilos amit eddig evett,
kezdjen máttól új életet!
Felejtsd el a libamáját,
rágcsálj inkább zellerszárat!*

*Sárgarépa meg brokkoli,
ezektől fogsz majd lefogyni.
Sok vitamin és fehérje,
kerüljön a terítékre!*

*Ment Erik a halpiacra,
de már túl későn ért oda.
Kofák előtt üres minden,
bizony hal egy darab sincsen.*

*Horgászbotot vett karjába,
csalit tett a tarisznyába.
Így ment ki a békatóhoz,
halat fogni vacsorához.*

*Szegény éhes kövér Erik
nem tudta, ott hal nem úszik.
Hiába feszült a zsinór,
mégis üresen a gyomor.*

*Kerek Erik hazaindul,
nem haragszik, halkan dúdol.
Holnap majd máshová megyek,
új hobbim van, horgász leszek!*

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Húsvéti Bárány

Pajkos Lackó nem egy mackó,
vagány falusi kis lurkó.
Kora esti csavargáskor,
megrezen a csipkebokor.
Biztosan egy kicsi madár,
vagy talán egy füles szamár?
Közelebb lép úgy vizslatja,
vajon mi van benn a gazba”.
Nézett fentre, sehol senki,
nézett lentre, ott sincs semmi.
De a bokor egyre mozgott,
így hát közelebb húzódott.
A szúrós tövisek között,
egy fehér bárány rejtőzött.
Hát te hogy kerültél ide?
A falu kihalt szélére.
Alaposan körülnéztél,
nincs-e más ember idekint.
Találnak hiszi a bárányt,
úgy tekint, mint adományt.
Jó kis húsvéti lakoma,
leszel te gyapjas ostoba.
Fogságba ejtetted magad,
majd én kiszabadítalak.
Ám a tüske őt is szúrta,
ruházatát megcibálta.
Vére serken ahogy húzza,
csipkebokor bőrét nyúzza.
Mire kiment a zsákmányt,
sok mindent már másképpen lát.
Áldozatot hozott érte,
földre hullott piros vére.

Most hogy látja jámbor arcát,
keze simítja bundáját.
Szeretetet kezd érezni,
barátot fog hazavinni!
Ölbe veszi, cirógatja,
lépteit úgy szaporázza.
Otthon már kapuban várják,
a szakadt ruhát sem bánják.
Megörülnek kis Lackónak,
de még jobban a báránynak.
Egész délután keresték,
reggel a vásárban vették.
Húsvétra szánták ebédre,
kinn hagyták egyedül a kertben.
Ide-oda ugrándozott,
majd egyszer csak messze futott.
Apró lába egyre vitte,
így jutott a faluszélre.
Kíváncsiság bajba vitte,
tűskés cserjét lágynak hitte.
Végül pajkos Lackón múlt,
hogy nem ragadt örökre ott.
Közös küzdelmüknek hála,
nem került sor lakomára!
Házi kedvenc lett a bari,
majd elkezdett tejet adni.
Együtt járják a legelőt,
úgy szívják a friss levegőt!

Egressy Béni
Városi Könyvtár
A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Nősülni vagy nem nősülni

Kántor Jancsi huncut hörcsög,
viccelni nem rest és röhög.
Mindegy neki , kit figuráz,
humorával nem cenzúráz.

Könnyen gúnyolja barátját,
nem tiszteli a családját!
Hanem egyszer jól megjárta,
bosszút állt rajta a bátyja!

Hörcsöglánynak beöltözött,
szomszéd üregbe költözött.
Egyre illegette magát,
megszédítette Jancsikát!

Nősülni készült amúgy is,
kapóra jött neki Maris.
Így hívta magát a tesó,
kért is randit az udvarlól!

Levélkékben üzengettek,
majdnem egymásba szerettek!

Virágot küldött a Jani,
szerenádot akart adni.

Muzsikusokat is hívott,
karcos hangján óbégatott.
Összefutott a fél mező,
ki lehet ez a nyekergő?

A Marisnak látszó tesó,
nem lett bizony gyertyagyújtó.
Ledobva fejéről a kendőt,
kacagta a meglepett kérőt!

*A mező sok kis lakója,
tapsikolva őt biztatta!
Na, Jani, te is megkaptad,
biztosan nem ezt akartad!*

*Szégyenlősen elbujdosott,
elvesztett arát siratott!
Vicceinek búcsút intett,
természete sokkal jobb lett!*

Kakukk baleset

*A kakukk fióka boldog,
Anyja után sosem nyafog.
Nem érzi az árvaságát,
Bátran éli ifjúságát!*

*Azt sem tudja, hogy honnan jött,
Itt született vagy költözött.
Nem érzi a hitványságát,
Sem a mások barátságát.*

*Hite szerint ő is tiszta,
Helyzetét nem kérte, kapta!
Örökségét odaadná,
Ha jó hírért visszakapná!*

Egressy Béni
Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Degu Pali kalandjai

*Pali, a degu egyke kölyök volt,
jó anyjától sok okosat tanult.
Olyan volt ő mint egy kicsi mókus,
Szőrös, pufók arcú és hóbortos.*

*Szerette és tisztelte szüleit,
de nem találta otthon a helyét.
Kíváncsi volt ám és nyughatatlan,
nagy kalandvágya felfoghatatlan.*

*Volt villanyszerelő fenn magasban.
aztán mélyen lenn a szénbányában.
Kihívásnak ez neki kevés volt,
gondolt egyet, hosszú útra indult.*

*Előbb egy színházban volt statiszta,
majd volt az operaház fantomja.
Aztán matróz lett dunai uszályon,
de ez sem lett igazi vágyálom.*

*Visszavágyott a szép fővárosba,
színdarabok közé a színházba.
Porondmester és világosító,
később sofőr és világutazó.*

*Sokáig nem maradt meg egy helyen,
végül így kötött ki Jászberényben.
Népitáncegyüttes támasza lett,
kedves barátokra vidéken lelt.*

*Járták Európa sok országát,
táncukkal szépítették a hazát!
Felléptek Kínától Indiáig,
eljutottak Dél Amerikáig.*

Kicsi degu közben nagyon felnőtt,
szerették is őt a szebbnél szebb nők!
Csak egy nem akart rá szembe jönni,
aki felesége akar lenni!

Telt és múlt az idő, télre nyár jött,
Degu Pali egyre öregebb lett.
Fárasztja már a sok új izgalom,
haza vágyik, várják otthon nagyon.

Kedves Édesanyja mindig hívja,
gyakran ki-ki néz a köves útra.
Öreg már és hajlott háta, ám ha
fiát várja, nem üres kamrája!

Lassabban jár olyan komótosan,
mégis tüsténkedik a konyhában.

Fáj neki lába, nyilall a háta,
ám újra vidám ha fiát várja!

Szép mesének szép legyen a vége,
ez is szép lesz, bár nincs hepiendje.

Hazatér a kalandvágyó Degu,
nyitva marad neki minden kapu!

Ha majd egyszer kipihente magát,
és már elunta a szürke magányt,
lehet, hogy újabb kalandútra kel,
mert várja még őt nagyon sok siker!

Cápa

Sok hal közt a cápa, lehet-e árva?
Magányos léte, hiába nincs félte!
Féli őt a tenger összes lakója,
rettegést hoz a partról beugrókra!

Kifinomult szaglása rossz hírért kelti,
szörnyű fenevad mindenki úgy véli.
Van fűrészes, hering, tuskés és szürke,
akad rabló és angyal is belőle!

Hengeres nagy teste kecsesen halad,
nem unalmában fogja a sok halat!
Természetes ösztöne parancsolja,
na meg persze, a mindig korgó gyomra!

Ha barátomná tenném, megnevelném!
Elhívnám bálba, zöltség vacsorára!
Álmomban táncolnánk vidám zenére,
nem gondolna többé halpecsenyére!

Van-e neki lelke és néha fáj-e?
Mert játszani senki nem akar vele!
Szokott néha sírni, mikor még kicsi?
Vajon a mamája le szokta szidni?

Örökké magányos világutazó,
tengerek királya csúcsragadozó!
Ölelni mamáját soha nem fogja,
mert túl apró hozzá minden uszonya!

Képzeletem szárnyán ha arra járok,
az összes cápa barátjává válok!
Megsimogatom én egyenként mindet,
egyszer legyenek ők is kis kedvencek!

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Ari Martin

Őszöntő

Lásd, búnak ereszti fejét a nap,
a megsárgult levelek is lehullnak.
Lassan előjön az esőkabát,
már a gumicsizma is jó barát.

Az idő halad, a nap rövidül,
kora estére, az utca kiürül.
Fecskefészek lakó nélkül ásít,
madárkája Afrikába vágyik.

Elfárad a föld, s pihenni tér,
tavasz előtt, újabb vetést nem kér.
Nyughatatlan folyómeder árad,
sok esőbe ő is belefárad.

Búcsúzik a természet szép zöldje,
csak a fenyő marad zöld örökre.
A kiszáradt és megszürkült fűvet,
fákról hulló levél színezi meg.

Huncutul kacsint a nap az égről,
nem távolodik tovább a földtől.
Mégis fürdik a népszerűségben,
az ő fénye ragyog a legszebben.

Kicsit álmosabb talán mindenki,
ritkábban tud madárfüttyre kelni.
Ám kárpótol az őszi varázslat,
ecset nélkül festi be a tájat.

Egressy Béni
Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Zsiráf baleset

Zsiráf Norbi váratlanul érkezett,
óriási kamionnal fékezett!
Nyitott tetőn büszke fejét kidugta,
úgy indul el Afrikából az útra!

A miskolci vadasparknak kapuja,
szélesre volt őelőtte kinyitva!
Ám nem gondolt senki a magasságra,
beütötte fejét, ajtófélfába!

Megszédült és dudor nőtt a kobakra,
három napig hús vízzel borogatta!
Edzett pedig, mert amikor születik,
előfordul két méterről leesik!

Sétára indult, amikor meggyógyult,
a ketrecek közt kíváncsian vonult.
A többi állat csodálkozva nézte,
vajon olyan magasan nem szédül-e?

Csordáját amikor Norbi elhagyta,
kettőnás papáját is megsiratta!
Hét méterről hullottak zsiráf könnyek,
olyan volt, mintha esőcseppek jönnek!

Ő is rácsodált a többi állatra,
ilyeneket nem őrzött a Szavanna!
Félve húzódtak mindannyian hátra,
gondolták, ő az állatok királya!

Amint letekint öt és fél méterről,
az ő szíve is ver a félelemtől!
Bár sokkal kisebb nála itt mindenki,
ki az erősebb, az még nem derült ki!

*Foltos mamája őt arra nevelte,
a víg mosoly a harag ellenszere!
Ezért mindenkinek előre köszönt,
és baráti szép mosollyal üdvözölt!*

*Így esett meg a költözős baleset,
a zsiráfnak túl nagy baja nem esett!
Barátok is lettek már mindannyian,
és vidáman élnek a vadasparkban!*

A horgász és giliszta barátsága

*A horgász és giliszta nem lehetnek barátok,
viszonyukban született az átkuk.
De ha furcsán nagyot fordulna egyszer a világ,
barátságuk nyomán nyílna virág.*

*Ember egy sem kalimpálna a giliszta horgán,
támadhatna bármekkora orkán.*

*Hogyan cipelné a kicsi giliszta a szákot,
ha jókedvében horgászni vágyott?*

*S mit tenne a hal, ha embert enni nem akar,
finnyásan hátrafordulna hamar?
Csali ember megértené, mire szánták életét,
mikor felhasználnák gyenge testét?*

*Megfordult világban lehet-e mindenki boldog,
kinek kellene a boltból horog?
Az a szegény horgászcikkes gyorsan csődbe jutna,
horgászbotért már senki nem futna!*

Kazamaták titka

*Történelmünk híressége,
jó vörös bor termőhelye.
Tatárok, törökök dúlták,
elpusztítani nem tudták!*

*Eger város sokat megélt,
mire kirándulóhellyé ért.
Ám csodák most is kísértik,
olykor meglepetések érik.*

*Az éjszaka leple alatt,
Dobó téren csoda fakadt.
Láthatatlan alagútból,
feltűnik két ló a Marsról.*

*Álom hozta csillag szánon,
képzelet reptette szárnyon.
Muci paci volt az egyik,
Jóci paci meg a másik.*

*Kicsik voltak, de erősek,
napközben jól elrejtőztek.
Varázsló volt mind a kettő,
kivételes csodatévő.*

*Csillagokon túlról látták,
az itt élőket imádták.
Sokat szenvedett a város,
köszöntsön hát rájuk jó sors!*

*Ezért küldték a pacikat,
küldözni a bacikat!
Gazdagságot varázsolni,
békességet osztogatni.*

*Apró lábuk földet sem ért,
mikor futottak másokért.
Minden éjjel előjöttek,
jót tenni az esendőknek.*

*Éheseknek enni hoztak,
szomjasaknak inni adtak.
Betakarták aki fázott,
szárítgatták, ki megázott.*

*Muci gondos ápoló ló,
Joci se egy igavonó.
Ketten együtt sok jót tesznek,
csodát hoznak embereknek.*

*Hajnalban ha kezd virradni,
a szép várost el kell hagyni.
Küldetésük szuper titkos,
lebukniuk nem túl okos.*

*Ezért napot nem ismernek,
virradatkor jól eltűnnek.
Ember szeme sosem látja,
ki volt az éjjeli barátja.*

Majom és a tarajos sül

*Zoli majom nagyon buta,
kiszökött az országútra.
Amint megállt egy gépkocsi,
nem volt ő rest belebújni!*

*Hosszú úton zötykölődött,
a kis hamis így elszökött!
Sötétségnek leple alatt,
potyautas messze szaladt.*

Ostoba csimpánz megijedt,
amint gyorsan körbenézett.
Sehol egy fa, se egy bokor,
pedig éhes már a gyomor!

Hűvös is van, nagyon fázom,
kár, hogy nincsen nagykabátom.
Nigéria erdejében,
nincsen hideg nyáron-télen!

Fut szalad a boldogtalan,
elfogy az út, erdőben van!
Más erdő ez mint a szokott,
Albániába utazott!

Nagy csörgésre lett figyelmes,
hát ez vajon milyen szerzet?
Tarajos sült még nem látott,
így hát bátran rákiáltott!

Zoli vagyok, csimpánz fiú,
hát te ki vagy, borzas hátú?

Tarajos sült jól megijedt,
tüskéivel messze lövellt!

Jaj a hátam, jaj a vállam,
szúr oldalam, szúr a hátam.
Termeted egy kicsit nagyobb,
mint az otthoni rokonod.

Én csak békésen köszöntem,
te orvul támadsz fölöttem ?
Még szerencse, hogy vaktában,
célzás nélküli vágtában!

Bocsánat te fura vendég,
barátokra sosem lőnék!
De tőled én bizony félek,
nem élnek itt ilyen lények!

Én sem fogok, visszamegyek,
potya fuvar mindjárt szerzek!
Hátrafordult Zoli majom,
útnak indult egy vonalon!

Országutat megtalálta,
lapított fuvarra várva.
Hajnaltájban épp arra járt,
kamionsor amire várt.

Kanyar előtt lassítottak,
ez kapóra jött Zolinak!
Fel is szökött az egyikre,
egyenest a tetejére!

Onnan lassan beszivárgott,
rakomány közt jól elázott!
Igy esett meg a majommal,
találkozott sül komával!

Okosabb lett a kalandtól,
és náthás az éghajlattól!
Ki-ki néz az országútra,
fájó emlék otthon tartja!

Egriessy Béni
Városi Könyvtár

A dokumentum az Egriessy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Tojik a pók a sarokban

Bori és Luca ikrek voltak,
mindig hangosan kolompoltak.
Mamájuk kérte: csönd legyen már!
Hiszen egyikőtök sem számár!

Szerették a zenét és táncot,
kitaláltak sok bohócságot.
Előkerült fedő és lapát,
bármivel csináltak muzsikát.

Bori ha rajzolt, közben dúdolt,
Luca ritmusra ruhát horgolt.
Egy percre csendben nem maradtak,
sokat csacsogtak vagy kacagtak.

A ház csupa jókedv és ricsaj,
csuda kópé volt a két kiscsaj.
Volt egy hátborzongató titkuk,
némán született varázslatuk.

Erejük a csendben rejlett,
ezért zajjal törték türelmet.
Ha egymásra néztek hallgatva,
apró lett minden a szobába.

Csupán ők maradtak nagyobbak,
mamájuk olyan lett, mint egy makk.
Tudásukkal huncutul éltek,
nem tették, ha enni kértek!

Ezért amikor rosszalkodtak,
mindig néma csendben maradtak!
Rögtön ők lettek óriások,
a szüleik meg kis pólyások!

*Játékbabának is használták,
az aprócska Apát és Anyát.
De amikor éhesek lettek,
csendesen varázslatba kezdtek!*

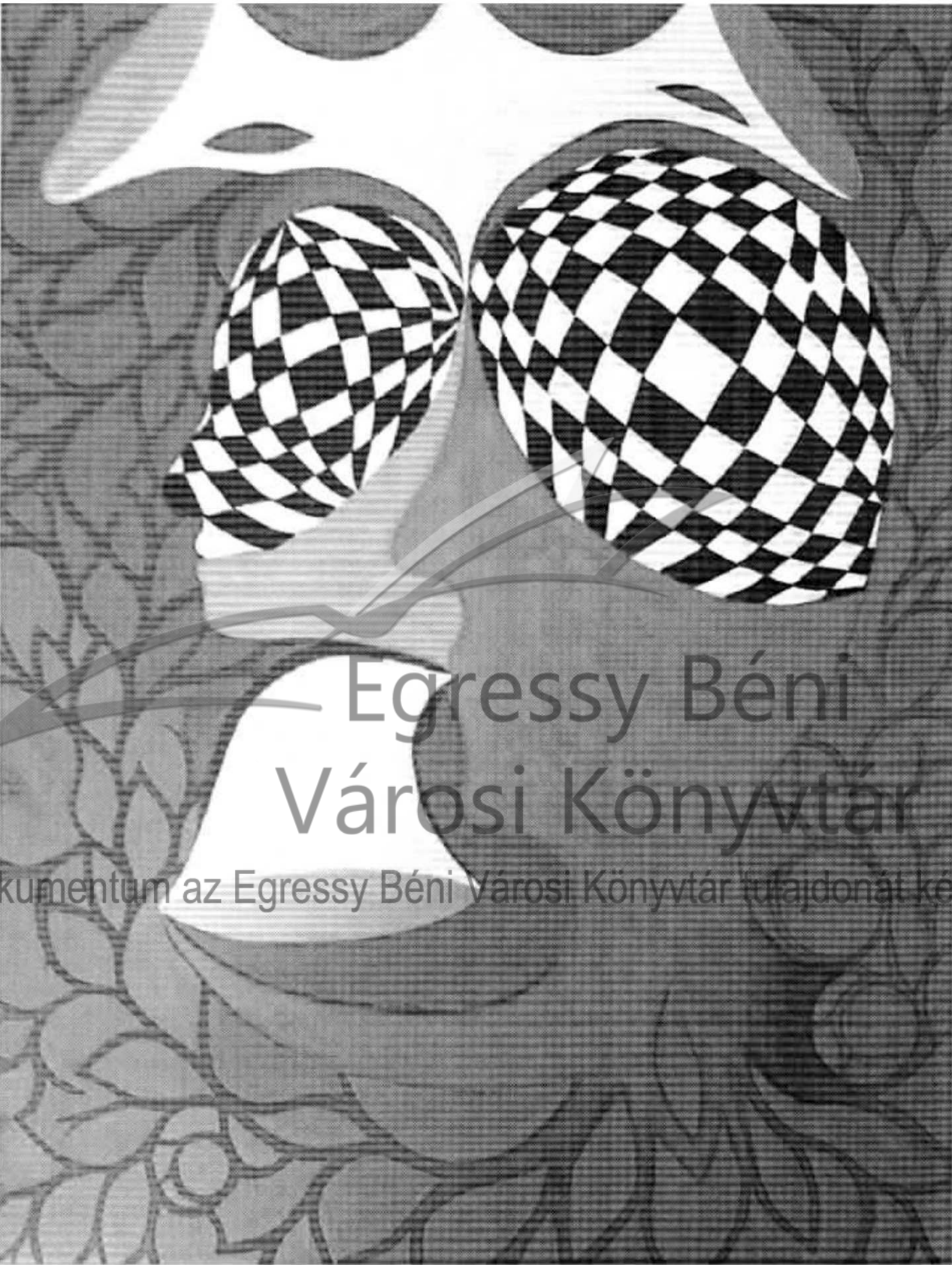
*Kacsintva még halkan sem súgtak,
máris a kiútra gondoltak.
Visszaállt minden a helyére,
újra hangzavar lett ebédre!*

Nagyszombat reggel

*Kajla fülű húsvéti nyúl, sárgarépát rágcsál,
Lucuska a locsolóknak, hidegtálat kínál.
Botond sem rest, locsolóját élesre betölti,
Így egész nap nem fogyhat ki belőle a kölni!*

*Pirostojás már nem divat, nincsen csak a versben,
A locsolót egy-kettőre kifizetik készpénzben.
Nem menő a kút és vödör, vízzel való locsolás,
Illatfelhőben úszik az egész ház és padlás!*

*Csokinyuszi nem lép elő, és nem fog rád fegyvert,
Ha nem kínálsz meg ülőhellyel minden embert.
Ezt a verset köszöntőnek épp ma reggel írtam,
Saját rímjeimet nevetés nélkül alig bírtam!*

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

P Dányi Gabriella

Előszó helyett....

Padányiné Dányi Gabriella vagyok, Kazincbarcikán élek már több mint három évtizede, de ma is vidékinek vallom magam. A Szuha-völgyében elterülő gyönyörű apró falucskában Kurityánban töltöttem a gyermekkoromat. Iskolás éveim alatt több művészet munkájába is belekóstoltam, olyan kiváló művésztanárok mellett tanulhattam, mint Kolmonth Éva és Barnóczki György. A pályaválasztásnál ebbe az irányba szerettem volna indulni, de nem várt élethelyzetek sorozata miatt fel kellett adnom álmomat, és sok évre eldobtam az ecsetet. A színek szeretetét és a mesék világát gyermekeim nevelése közben éltem meg.

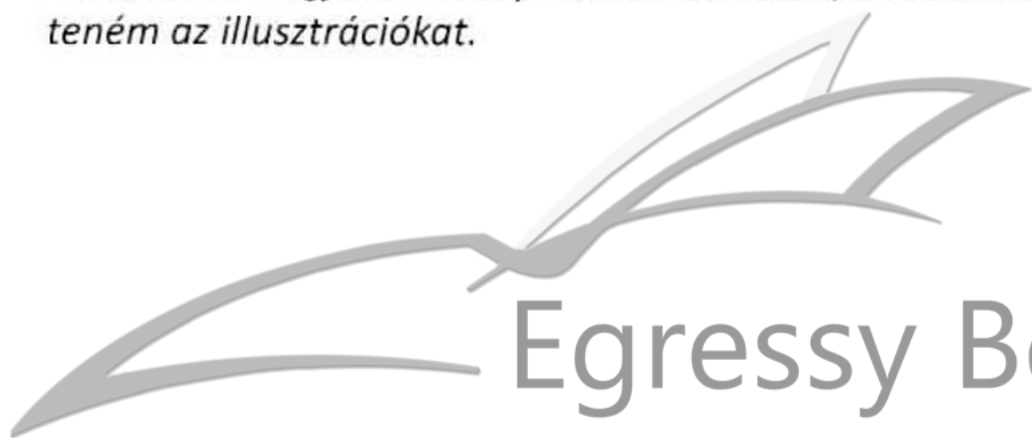
Több évtizeden át ruhák tervezésével és varrásával foglalkoztam, közben ha időm engedte, dísz tárgyak készítésével fejeztem ki a szép iránti igényemet, olykor verseket, novellákat írtam az íróasztal fióknak majd hosszú időre az is elmaradt. Körülbelül hat éve kezdtem el újra festeni.

2009-ben az a megtiszteltetés ért, hogy Devecsery László hatvanadik születésnapjára megjelenő verseskötetét illusztrálhattam. Hatvan vers és minden vers minden oldalához egy illusztráció, plusz a borító.

Ennek a kötetnek a bemutatja Szombathelyen volt a Vörösmarty színházban, ahol olyan neves művészekkel állhattam egy színpadon, mint Kis Mari, Bálint Éva, Jordán Tamás, Trokán Péter, Szabó Tibor András, Kelemen Zoltán, valamint a kiváló Tarisznyások együttes, és az est házigazdája, az azóta sajnos elhunyt Balogh József költő-tanár aki a Lord együttes szövegírója volt. A színház falai közt került sor első kiállításomra is.

Ekkor úgy éreztem, hazaérkeztem egy hosszú, fárasztó, értelmetlen útról. Hónapokig versekben éltem, és amikor megszólított egy-egy vers a lelkem röpített, mintha szárnyam lenne, és súlytalanná válnék szinte lebegtem, fájdalom, és egyéb földi érzések nélkül a vászon felett. Mindig is szerettem az irodalmat, hozzátartozott a mindennapjaimhoz, de nem éreztem késztetést, hogy megmutassam magam. Egészen 2011 teléig, amikor szinte kényszert éreztem, hogy kiírdam magamból azt ami szétfeszít és túlcsordul rajtam. A festés mellett az írás is fontos szerephez jutott az életemben, érhet öröm vagy bánat, mindegy, az élmény mikéntje ha megfogalmazódik bennem hozzá egy vers akkor boldogság megosztja

ni másokkal. Van, amikor előbb megfestek egy témát, és később törnek elő a rímek, de előfordul, hogy párhuzamosan készül a festmény és vers, vagy éppen előbb jönnek a betűk, majd színbe kell, hogy szökjön a gondolat. P Dányi Gabriella néven jelentek meg verseim az Irodalmi Rádió Antológiájában, a Montázs Magazin Antológiájában, az Irodalmi Rádió több pályázatán, és a Kláris Irodalmi-kulturális folyóiratban, valamint a Montázs Magazinban festményeim is. Szívügyem a természetvédelem valamint az elesett emberek támogatása. Nyitott vagyok az élet összes csodájára, mindig megérint mások sorsa amit versekbe öntök. Sokszor képet festek hozzájuk, de főként gyermekeknek írok, és nagyon szeretnék a kicsiknek megjeleníteni verseimmel, amihez akár magam készíteném az illusztrációkat.

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

7x7

Árnyék voltam eddig, magam hű árnyéka.
Hibernált éveknek csökkent maradéka.
Negyvenkilenc évig álmodtam életem.
Három éve végre lassan felébredtem!

Rémálomhoz minek kellett ragaszkodni?
Kínszenvedést önként, balgán felvállalni.
Élhető életnek még esélyt sem adtam.
Vágyaimhoz pedig mindig kételyt kaptam.

Hétszer hét évnek kellett lám eltelnie,
hogy átfessek mindent ragyogó színekbe!
Fekete és fehér, hol igen és hol nem.
Neked más hiányzik, nekem a végzetem!

Jelen idő rideg és túl valóságos.
Közömbös és soha nem túl igazságos!
Feketén fehéren én bizony nem látok!
Színesben álmodom mindig a világot.

Szabályokba zárva tapogató léptem.
Szabadságot kapva szökellővé lettem!
Erős volt a madzag, ami gúzsban tartott.
Rágta idő, bánat végül eloldódott!

Új élet nem lett, csak megváltozott lényeg.
Amiért engedted, az isten áldjon meg!
Visszaút nem vezet, mert hazaérkeztem.
Magamra találtam, ez a valós lényem!

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Ne kelts fel !

*Megrajzolom álmom, színpompás világom.
Köré fonom vágyam, mit álmomban láttam.
Festek egy új otthont, hol mindenki boldog.
Fújok buborékot, szép mesehajlékot.*

*Nem illek én bele ebbe az idillbe.
Hagyj engem aludni, ébren is álmodni.
Saját ábrándjaim adják majd szárnyaim.
Hagyj repülni szentem, vagy meghal a lelkem.*

*Rajzolok új bolygót, hozzá egy léghajót.
Szeretetet , vigaszt, majd mindenki fakaszt.
Csodabolygó lesz ez, ahol nem kell fegyver,
Egy szelíd mosolytól boldog minden ember.*

*Senki nem magányos, kérni sem kell társat.
Teremt az akarat, beteljesít vágyat!
Festek sok gyermeket, sohasem kudarcot.
Mebékelt öreget, és mosolygós arcot .*

*Mit álmodjak neked? Ábrándom lovagja.
Kék égre mit fessek? Mi utad mutatja.
Van még egy szabad hely álmom léghajóján.
Várom az utasát, még szívem nyitva van!*

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

A Mátra tánca

Fenn a hegyen hová vágytam,
arany hintón partra szálltam.

Arany hintó, sárga autó,
négy kerekén nincsen patkó.

Hóbucka közt kis ibolya,
kicsi szirmát elődugja.
Mosolyog rám, úgy hívogat,
telet kerget, tavaszt fakaszt.

Kékestetőm, Mátra hegyem,
levegője most kedvesem.
Testem-lelkem neked adom,
gyógyulásom tőled várom.

Országomnak legtetején,
energiám duplázom én.
Hittel jöttem, könnyű szívvel,
jobb életnek reményével.

Hűvös szél, fúj mégsem fázom,
beled bújok jó kabátom.

Kísérj el a fenyves felé,
mókusok és pintyek közé.

Rigófüttyre ébredek fel,
vidáman jön így a reggel.
Stressz és bánat hátra hagyva,
megbocsátás most kimondva.

Ide vágytam fel a hegyre,
jobb életben reménykedve.
Meg is teszek mindent érte,
lelkem nyitom, megbékélne.

Hátra hagyom kudarcomat,
elengedem fájdalmamat!
Csatát nem vesz, harcot megnyer,
gyógyuljon meg minden ember!

József napra

Isten tegyen gyermekekhez,
jó leszel a kisdedekhez.
Neved jelzi, gyarapítson,
mindig másokra gondoljon.

Érzékeny és álmodozó,
jámboran önfeláldozó!
Hívságon felülemelkedik,
mindig jószívvel osztózik.

Jó barát és kedves rokon,
sokszor segít a gondokon.

Gyöngéd fiú, türelmes férj,
gyermek tőle soha nem fél!

Másodiknak hoz meleget,
tavaszt ígér, nem hideget.
Be is tartja hűen szavát,
nem kell már sokáig kabát!

Sok szerencsét József napon,
egészséged megmaradjon!
Boldog legyél reggel este,
jól pihenjél éjjelente!

Optimista évnyitó

Szeretnék mosolyt okozni,
ünnep fényét így fokozni!
Örömmel nyitni új évet,
üdvözölni szerencsémét!

Ez az év azért is jobb lesz,
önbizalom nyertessé tesz!
Erős akarat és remény,
ettől biztos a nyereség!

Lágyan ringat édes álom,
hercegemet egyre várom!
Úton van már biztos eljő,
mindenkinek van egy nagy Ő!

Fortuna is engem szeret,
velem gyakorol majd kegyet!

Egészségem újra nyerő,
kezem lábam csupa erő!

Minden hónap egyre jobb lesz,
körbe csupa jó ember vesz .
Mosolyt osztok szeretetet,
vígán éljük életünket !

Apám öröksége

*Amit feldobsz egyszer le kell neki esni,
úgy okoz sebet, hogy neked is fog fájni.
Szerencse forgandó elcsépett de igaz,
ha túl gyakran bántasz mást, vissza kapod azt!*

*Jó csillagzat alatt születni véletlen,
ostobaság bízni a vakszerencsében.
Van aki azt hiszi, neki mindent szabad,
de majd az élet egyszer mindent vissza ad!*

*Két lábamon állva egyenes gerinccel,
tűröm a pofont mikor rossz sorsom viccel!
Még nem adtam fel hitem, újra és újra,
bizalmat szavazok úgy várok a jóra!*

*Inkább én csalódjak másokban ezerszer,
minthogy bennem csalódjon egy igaz ember!*

*Ostobának tűnhet ez sokak szemébe,
Apám hagyta természetét örökségbe!*

*Ha hűen követem mit sug emlékezet,
tovább kell még adnom ezt a szerénységet!
Nyolcvan évnyi élet sok bölcsességet szül,
jósgot és hitet mutatott intelmül!*

Lesz jobb

*Hurrá, optimizmus ide veled,
hadd legyek újra a te kedvesed!
Sorsszerű a kín vagy véletlen,
kinek mi sikerül az életben?*

*Annyi sok nyűg és szenvedés után,
jobbat várni hiú ábránd talán?
Teherré válhat-e a kék madár,
ha egyszer rám mégis boldogság vár?*

*Makacs naivságom szelíd okán,
csattan újra arcomon a pofon!
A véletlen árnyék madarától,
ellopok egy mézcseppet valahol.*

*Ő lesz az én színtelen madárkám,
boldogságot ő hozzon, elvárnám!
Csődöt mond a racionalitás,
hát jöjjön a véletlen, mint hű társ!*

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Aranyszőke dombtetőn

*Ahhoz, hogy új szíved lehessen,
szét kell törni a régit!
Ahhoz, hogy új hited lehessen,
el kell hagynod ígéit!*

*Nem lehet előlről kezdeni,
csak újabb útra lépni.
Nem szabad mindig mástól félni,
magad gyávának ítélni.*

*Aranyszőke dombon búzaszem,
naptól megérik, vagy sem.
Eső, ha nem ad elég vizet,
nem érlel csak ad tüzet!*

*Élet némán sarjad a magban,
hallgat, ha mozdulatlan.
Akkor sem mulat, ha megérett,
és nem sír, ha megégett!*

*Erőt meríts az elmúlásból,
hitet a lombhullásból.
Értelmet nyerhet minden óra,
csak hittel várj a jóra!*

*Aranyszőke dombtetőn állok,
azért is élni vágyok!
Maradt még tartalék bennem,
megérik a búzaszem!*

Egressy Béni
Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Nőnapra

Törékenyek mint pillangószárny,
erejük illékony szivárvány .
Ám felszín alatt bennük szunnyad,
ha szükség van rá egyre duzzad!

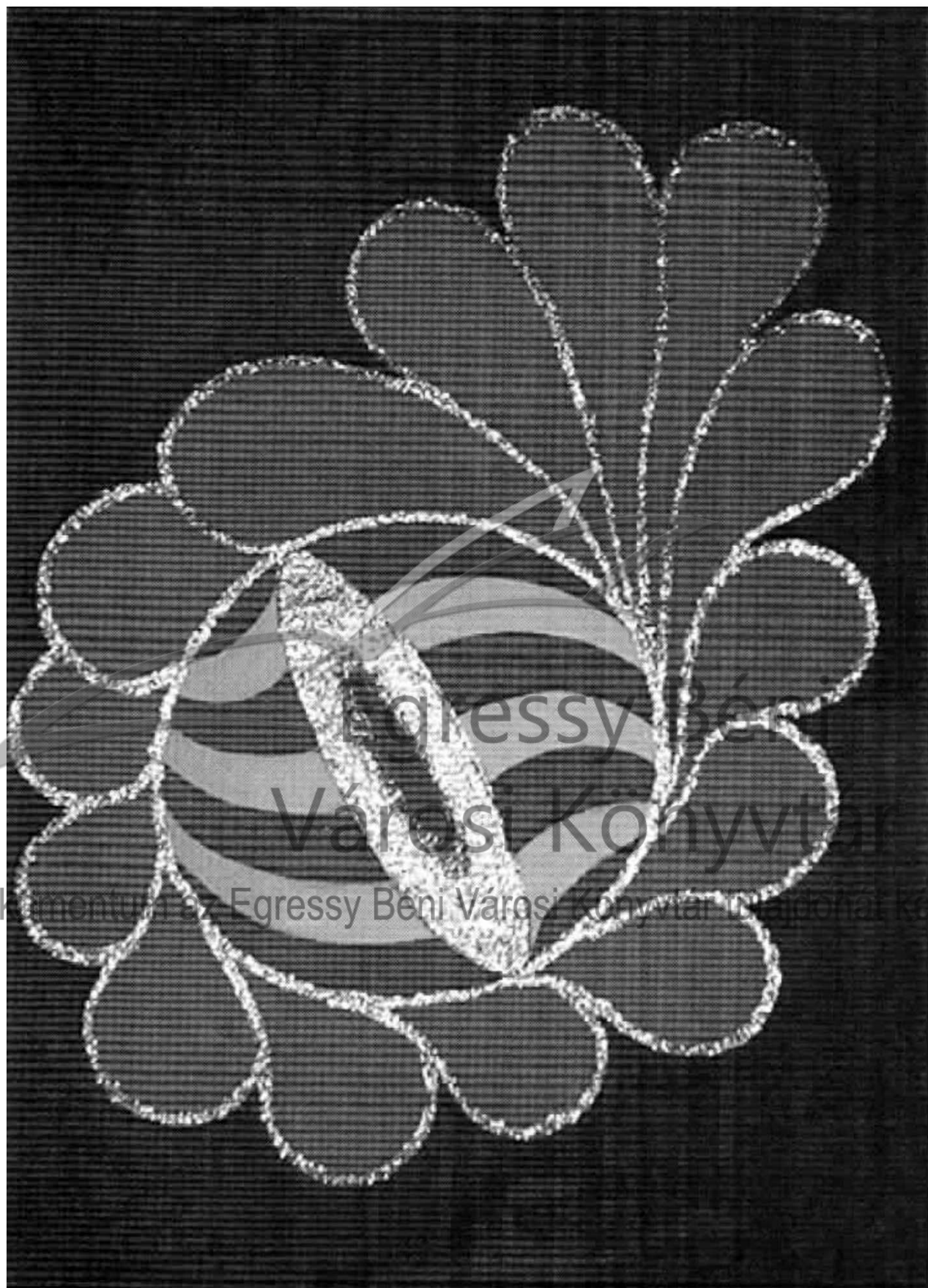
Háttérbe húzódnak ők sokszor,
nevüket nem ismeri az utókor.
De ha kell, akkor bátrak bátra,
életüket áldozzák másra!

Nők, kik nélkül nem fakad élet,
megilleti őket a dicséret!
Áldozatkészek, mint Szent Johanna
jószágosak, mint Teréz anya.

Titokzatosan sok türelmük,
idővel árnyaltabb szépségük.
Minden kisfiú első álma,
az ő szépséges, jó mamája!

Lágy meleg teste ringó bölcső,
ha tanácsot kérsz, mindig bölcs Ő.
Anya és gyermek egyszemélyben,
hűséges társ a szenvedélyben.

Álljunk meg hát egy évben egyszer,
őket áldani sosem kényszer.
Csak hajtsunk tisztelettel fejet,
úgy köszöntsük a gyengébb nemet!

P Dányi Gabriella

Lánglovag

*Akartam írni gyönyörű verset,
rímekbe szedni sok dicsőséget.
Szerényen járnak egyenruhában,
úgy segítenek minket a bajban!*

*Szent Flórián védelmezi őket,
hősies, biztonságot teremtőket!
Mártírrá vált bátor katonáiból,
most tűzoltókat vigyáz a magasból.*

*Lánglovagoknak hívják mókásan,
bár a szívük mindig a helyén van.
Hétköznapi hősök mindannyian,
számíthatunk rájuk télben-nyárban.*

*Izzó hőségben harcol a tűzzel,
és elbánik máskor az árvízzel.
Embert ment az úton balesetben,
nem magát feltű a nehéz helyzetben!*

*Akartam írni gyönyörű verset,
de sajnós tőlem csak ennyi tellett.
Szerényen hajtok főt tisztelettel,
kívánok minden jót, szerencsével!*

Diósjenő

Ezen a szép nyáron Diósjenőn jártam,
Nyári mikulást, piros tojást nem vártam.
Igaz ugyan, nem is locsolkodni mentem,
Irodalmi táborlakónak szegődtem.

Az író, mikor szenved és szomorú, ír,
És akkor is, ha jókedvvel táncolni bír.
Játékosan ihletet kap bármi újra,
Ezért könnyedén pendül lantjának húrja.

Az a költő, kinek nincsen ilyen lantja,
Rímeit kínok közt, fűzfából faragja!
Ám akitől kín- rím telik csak papírra,
Annak biz nem jár pegazus, csak paripa!

Lakatot az év végére

Lakat kerül az évre,
az évnek a végére.

Lezárom a múltamat,
feledem a rosszakat.

Mint pezsgőn a buborék,
szétpattan a bús emlék.
Megfújom a kürtömet,
temetem amit lehet.

Holnap a ma tegnap lesz,
múló idő szebbé tesz!
A jég is kivirágzik,
elolvadva vízzé válik.

Egressy Béni
Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Fények

*Ajándékot kellene adni a holdnak,
Világítson sokáig az utókornak.
A nap mosolygó fényét magán hordozza,
Súgva vak sötétben az utat mutatja.*

*Ajándék járna minden utazónak,
Kik hálát mormolnak a csillogó holdnak.
A napnak sugarát sokan megdicsérik,
De a hold segítségét is sokszor kérik.*

*Ajándék kijárna az összes csillagnak,
világukhoz saját energiát adnak.
Ezernyi csillag a végtelen égbolton,
Kínálja fénysugarát a horizonton.*

*Ajándékot adnék minden halandónak,
ha lelkükben hit szikrái pislákolnak.
Szupernova fénye gyorsan vész semmibe,
ám mielőtt kihunyt, a napnak többszöröse!*

*Ajándék lelkünknek a szív tisztasága,
fényével táplálja a hit igazsága!
A neutroncsillagnak is nyoma marad,
Ha hittel éltél, a tested lehet várad!*

Gergelyjárás

*Gergely a naptárban jelentőséggel bír,
Ez önmagában nem egy új keletű hír.
E név jelentése éberen őrködő,
Talán ezért ilyen komoly természet Ő!*

*Sosem magányos, csak mélyen gondolkodó,
Kesernyés humorával mosolyt fakasztó.
Régies nevének eredete görög,
Segítő készsége és jósága örök!*

*Népi szokások és legendák övezik,
Névnapiján metszett tőkén dúsabb termés érik!
Szentek is viselték büszkén-e szép nevet,
Tavaszköszöntésről is szól az emlékezet!*

*Fakadjon hát mosoly, érje víg köszöntő,
Egyre boldogabb legyen minden esztendő!
Siker és szerencse szálljon a vállára,
Béke és vidámság költözzön házába!*

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Karó között

*Elindult a szegény vándor,
otthontalan csóró jámbor.
Kifáradt, de csak ment odább,
fájó lába vitte tovább!*

*Olyan volt, mint kiveret kutya,
hisz nem volt már menni hova.
Céltalan volt bolyongása,
sehol nem volt maradása.*

*Elzavarták mindenhol,
menj tovább, az erdő ott van.
Korgó gyomorral baktatott,
lelt egy házat, s benyitott.*

*Odabent volt sok ócskaság,
meg egy szelíd sovány jószág.
Barátnak se lenne rossz,
később lett gondolata gonosz.*

*Ételem de régen volt már,
éhségtől lett bűdös a szám!
A kutyát fához kötötte,
sírva ölt, mert éhség gyötörte!*

*Felvágta mint egy malacot,
kanyarintott egy darabot.
Fazekat keresett és talált,
benne sovány ebet abált.*

*Tüzet gyújtott hamarjában,
főtt rossz sorsa a bográcsban.
Meg sem várva míg kész a leves,
tálat, evőeszközt keres.*

*Kiszedi és ahogy falja,
eszébe jut szegény pára.
Veled én már nem osztozom,
hisz te lettél az én kosztom!*

*Utolsó falat lenn a torkán,
nagyot fordul puha ágyán.
Szeme rögvest ki is pattan.
Ó, te jó ég ! Mit álmodtam?*

*Este bizony mulatság volt,
sokat ivott, jól belakott!
Megágyaztam rémálomnak,
holnaptól majd diétázok!*

Gyöngy

*Úgy tűnik el minden, mit kívántál,
mint az apró gyöngy mikor szétgurul.
Idő hullajtja sosem volt lombját,
a szép zöld lassan avarrá fakul.*

*Elfáradt derekad nem sajnálod,
térded rogy, de hiába kutatod.
Felsejlik még vágyálmod, mi véges,
ám látni többé, már nem vagy képes.*

*Minél hevesebben reng a göröngy,
annál messzebb gurul az igazgyöngy.
Ahogy halványul lassan az emlék,
úgy fogynak el a szép tündérmesék.*

Időkerék

*Hajszolod a boldogságot,
közben elmúlik az álmod.
Táltos voltál, öszvér lettél.
Kóbor lovag, hová mentél?*

*Fordulj vissza, támadj újra!
Szélmalmodat szél nem fújja.
Álmod hozzá, tiszta hitet,
adok érte teljes szívet!*

*Hű csatlósod ujjáéled,
született sok új vitézed.
Anyagias szűk világunk,
elúzi a boldogságunk.*

*Dalos lelkű jó barátom,
hagyd eltűnni valóságom!
Menjünk vissza, kezdjük újra,
mintha idő sosem múlta.*

*Ne akarj te hamis lenni,
erőszakkal szembe menni.
Regét írd, víg mondókát,
jövendőljél boldog órát!*

*Térj más útra, ábránd múltba.
Idő szíved meggyógyítja.
Gyermek lelked hová tévedt?
Meséd lehet menedéked!*

Gyermeknapra

De jó is lenne újra gyerekek
lenni, vidáman és boldogan futni kacagni.
Kilépne a lelkem néha a testemből,
könnyedén szárnyalnék betegségek nélkül!

Fáradt kezem, lábam, kínoz sok gondolat,
de régen láttam már barátot gondtalant.
Hol van pöttyös labdám, hová tűnt a babám?
De gyorsan felnőttem, drága Édesanyám!

Gyermekévek jaj, milyen gyorsan elteltek,
észre sem vettem, és anyának neveztek.
Más lett már a játék, mások a szabályok,
szelíden aggódva gyermekemmel játszok!

Évek múlnak, csörgő csörren, labda pattan,
az elejtett kő szinte még nem is koppan.
Feltekintek máris, felnőtt, kész dalra,
holnap karom nyújtom, és ott az unoka...

De jó is lenne újra gyerekek lenni,
életem javítva előlről kezdeni.
Ej de másként élnék, máshogy cselekednék,
gyáva rabságomból hamar szabadulnék!

Ezer meg egy dolgot terveznék át újra,
mert sosem illett rám ez a mai gúnya!
Egy, csak egy dolog van, mit nem bánok soha,
anya lettem, s ez a nő legszebb sorsa!

Kék Óvoda

*Egyszer volt egy lakótelep,
hol született sok kisgyerek.
Épült oda egy új csoda,
libasori kék óvoda.*

*Harminc év telt el azóta,
sokszor csendült búcsúnóta.
Megújult közben néhányszor,
hatott rá is a modern kor.*

*Botladozó apró lábak,
sírásra görbülő ajkak.
S ahogy bővült a tudat,
apró arcra mosoly szaladt.*

*Generációk nőttek fel,
útra keltek reményekkel.
Egykor kezdő Óvónénik,
lassan a nyugdíjat töltik.*

*Jó emlékek a daduskák,
ők voltak a póttanyácskák.
Régi falak szép emlékek,
sok csodáról mesélnétek.*

*Alsóvárosi óvoda,
álljon még sokáig fala!
Legalább még ugyanennyit,
ide hozza első ovis az unokáit!*

Piroskáknak

*Piros az alma ha érik,
piros a lány is, ha kéri.
Piros a vér az ereken,
piros bort a serlegekbe!*

*Kis Piroskám, jó barátnőm,
érjen vígan a köszöntőm!
Egészséged kiverüljön,
a szerencse megtaláljon!*

*Neved jelentése való,
mert vagy tiszteletre méltó!
Jellemed is becsületes,
a tenni akarásod nemes!*

*Önmagadért mindig kiállsz,
az átlagból bizony kiválsz!
Harmóniát megteremtész,
szeretetet kiérdemelsz!*

*Névnapodon azt kívánom,
ne kerüljön el az álom!
Összes vágyad teljesüljön,
minden kudarc elkerüljön!*

Egressy Béni
Városi Könyvtár
A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Jojó-bolygó

Az égen a csillag a földön a fű,

a réten a virág mind gyönyörű!

Ha feljön a csillag, ha felkel a hold,

alszik az ember, alszik a hon.

Ha felkel a nap, felébred a föld,

dolgozik az ember, és forog a föld.

A gépek már járnak, motorjuk újra dolgozik,

serényen forognak napnyugtáig.

Édes földünk mintha jojó volna valaki kezében,

úgy forog le s fel, kötélnélkül a féltékéken.

Most lenn vagyok, de leszek fenn is,

újra játszik velem a nemezis!

Egressy Béni
Városi Könyvtár
A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Téli pihenő

*Apró kis falucska ahol élek,
szélén zöld erdőben állatok élnek.*

*Mókusok, őzek, apró rovarok,
látogatom őket néha sorba.*

*Télen hó lepi el a tájat,
az apró rovarok is fáznak.*

*A dér szikrázón pihen a gyepen,
pompás virágát elnézegetem.*

*Akarnék én is nyugodtan pihenni,
az élet minden nyugét hátra hagyni.*

Szívből jövő mit szeretnék,

add meg Uram, ezért élnék!

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Szerencsepatkó

„Ha ló nincsen, számár is jó.”
Szamáron vajon van patkó?
Szerencsét hozhat-e, mondd már?
Ha azt viselte egy számár.

Egyre kevesebb lett a ló,
így út szélén sincs már patkó.
Szamarat már nem is látni,
senki nem tudja csodálni.

Gyerekkoromban ha leltem
patkót, rögtön felemeltem.
Majd háromszor megköpködtem,
kezemmel hátravettem.

Jött a következő gyerek,
gondoltam szájára verek.
Így lett rozsdásabb a patkó,
szerencse és reményosztó.

Egri Egressy Béni
Városi Könyvtár
A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Esőtlenül

*Júniusi nagy melegben,
ruhásszekrény halkán reccsen!
Egymásba akad a székláb,
zsúfolt az asztaltársaság!*

*Búsan lóg alá a csillár,
napfényéhez ő sosem jár.
Színes függöny veti fodrát,
a nap fakítja mintáját.*

*Csikos ing csúszik nesztelen,
talán megunt a karfán...
Követi méla tekintet,
de érte lenyúlni kizárt!*

*Hő termel minden mozdulat,
lopva oroz energiát!*

*Víz-víz – innom kellene már,
mint a föld, cserepes a szám!*

*Rezdületlen zsibbad lábam,
és fáradtan csüng két karom.
Szemem szinte szikrákat hány,
káprázat vagy könny szivárvány!*

Gábor napra

*Segítőkész hű és szelíd,
olyan, mint víz felett a híd.
Természetes, ahogy ott van,
mindig megsegít a bajban.*

*Kedvesen szól, halkán nevet,
hibát el csak ritkán követ.
Minden döntése megfontolt,
gonoszságra sosem gondolt.*

*Illik rá neve jelentése,
mi szerint az Isten embere.
Tisztességes barátságban,
becsületes a munkában.*

*Jó emberek a Gáborok,
ne maradjon száraz torok!
Koccintsunk rájuk merészen,
eljenek soká egészségben!*

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Álomgyár

*Vajon hol lehet az udvar,
és vajon hol áll az a gyár?
Ahol szorgos kezek fonják
álmunk színpompás fonalát.*

*Van ott minőségi ellenőr?
Ki a szépségért jár elől.
Ki szavatol boldogságot,
ki mondja meg, kinek mi jár?*

*Megszidják ki elront álmot,
vagy megjavíthatja talán?
Hol kell kérem reklamálni?
Ha nem azt kaptuk, ami várt.*

*Visszaváltják a selejtet,
kapunk érte új terméket?
Mindenkinek van esélye,
boldogságra, szebb életre?*

*Megkeresem azt az udvart,
benn a gyárban a rossz munkást.
Megkérem szépen, jó legyen,
és hozzám illőt készítsen!*

Tartalomjegyzék

Ebihal	8
Álom Barátok	10
Pancsoló	12
Panda	14
Kinn a róka benn a korsó	16
Patkány Csabi	18
Kincs	19
Vízitúra	20
A filozófus mókusa	22
:-)	23
Pocok Panna szorult helyzete	24
Mogyorós pele	26
Madarat tolláról	27
Delfin és a sólyom	28
Nasi csata	30
Kenguru	31
Ábrándos lovacska	32
Szerelmes levéltetű	36
Kisvárosi vakaond	37
Büszke körte	38
Tüskés pikó	39
Tatu	40
Zebra a zebrán	41
Alma Álma	42
A fehér oroszlán és a bamba bika	43
Ernő a hangyabolyban	44
Bengáli Gaben	46
Jegesmedve nem fehér	48
Fehér cica a sötétben	49
Egyiptomi ugrógér	51
Berepülő ellenség	52
Luca és Bobek kirándulnak	54
Muslica	56
Kazuár Józsi	57
Kerek Erik	58

Egressy Béni
Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Húsvéti bárány	60
Nősülni vagy nem nősülni	62
Kakukk baleset	63
Degu Pali	64
Cápa	66
Őszöntő	68
Zsiráf baleset	69
Horgász és giliszta barátsága	70
Kazamaták titka	71
Majom és tarajos süllő	72
Tojik a pók a sarokban	75
Nagyszombat reggel	76
Előszó helyett	78
7x7	80
Ne kelts fel	81
A Mátra tánca	82
József napra	83
Optimista évnyitó	84
Apám öröksége	85
Lesz jobb	86
Aranyszőke dombtetőn	87
Nőnapra	88
Lánglovag	90
Diósjenő	91
Lakatot az év végére	91
Fények	92
Gergely-járás	93
Karó között	94
Gyöngy	95
Időkerék	96
Gyermeknapra	97
Kék óvoda	98
Piroskának	99
Jó Bolygó	100
Téli pihenő	101
Szerencse patkó	102
Esőtlenül	103
Gábor napra	104
Álomgyár	105

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!